

ACHILLOVY PATY EVOLUCE

STUDIJNÍ BROŽURA K FILMU

MARANATHA z.s. 2019
WWW.GENESISERA.CZ

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ PRO LASKAVÉHO ČTENÁŘE:

Autoři myšlenek obsažených v této brožurce jsou nebo byli velkou část svého života profesionálními vědci na prestižních vědeckých světových pracovištích, tedy lidmi, kteří se nikdy nespokojili se zkratkovitými, politicky korektními či slepě dogmatickými tvrzeními bez odpovídajícího důkazu. Při hledání pravdy o našem původu si každý z nich prošel trnitou, profesně, emocionálně a společensky velmi náročnou cestou, na kterou se jen málokterý člověk odváží vstoupit. Od Vás, jako od čtenářů, to nyní bude vyžadovat ochotu a trpělivost jít alespoň zčásti v jejich stopách. Nebude to vždy snadné čtení, ale bude to stát za to.

„Každá naše myšlenka, slovo i skutek vychází z našeho pochopení toho, kdo jsme, odkud pocházíme a k čemu bychom měli v životě směřovat.“

„Byli jsme na počátku inteligentně navrženi a zformováni moudrým a milujícím Stvořitelem nebo je naším otcem slepá evoluce - neosobní přírodní živly, boj o přežití, mutace a milióny let?“

OBSAH

Proč takové téma?

- 1 **PŘIROZENÝ VÝBĚR** - motor evoluce?
- 2 **GENETIKA** - moderní genetika versus Darwinova evoluční teorie
- 3 **PŮVOD ŽIVOTA** - mohou ho vysvětlit známé fyzikální a chemické procesy?
- 4 **FOSILNÍ ZÁZNAM** - je přesvědčivým důkazem jasné evoluční posloupnosti vývoje druhů?
- 5 **GEOLOGICKÝ ZÁZNAM** - důkazy o miliónech let nebo o nedávné globální katastrofě?
- 6 **RADIOMETRICKÉ DATOVÁNÍ** - nesporný důkaz o miliónech let?
- 7 **KOSMOLOGIE** - je to testovatelná věda?
- 8 **ETICKÉ DŮSLEDKY** - jsme víc než jen hromádka chemikálií?

PROČ TAKOVÉ TÉMA?

Drazí přátelé, vážení čtenáři, kolegové a příznivci,

když jsem byl koncem roku 2014 upozorněn mým starším kolegou a dlouholetým přítelem, že Creation Ministries International vydává historicky první celovečerní film zabývající se otázkou vzniku vesmíru, života, přírody a člověka, okamžitě jsem běžel k počítači a snažil se zjistit, jak bych jej mohl co nejdříve shlédnout. Netrvalo dlouho a DVD/Blu-ray včetně doprovodné odborné publikace dorazily do mé pražské kanceláře. Hned na úvod bych chtěl říci, že autoři tohoto projektu odvedli velmi dobrou práci. Podařilo se jim zpracovat náročné a v západním světě již prakticky neznámé a tabuizované téma způsobem, který je zábavný, svěží a srozumitelný. To lze říci jak o filmu tak i o knize, která film bohatě doprovází a v mnoha ohledech výrazně prohlubuje.

NA POČÁTKU BYLO ...

Téma počátků patřilo vždycky k mým oblíbeným, zvláště pak ke konci studia odborné fyziky na MFF UK v Praze (rok 2003-2004) a nepřestává mě fascinovat dodnes. Od dob mých univerzitních studií jsem shlédl již mnoho desítek celovečerních filmů a seriálů na téma evoluce a původ vesmíru, vesměs britské, americké, australské, holandské a italské produkce a přečetl desítky vědeckých publikací, a ačkoliv byla většina z nich z vědeckého hlediska na vysoké úrovni, považuji projekt Achillovy paty evoluce za naprosto ojedinělý, jednak svým obsahem a jednak svým provedením.

Mé počáteční obavy z toho, jak by film mohlo vnímat české publikum, se kterým mám jako hlavní editor a obsahový supervizor celého projektu bohaté osobní zkušenosti, zejména ze svých dlouholetých veřejných přednášek, se rozplynuly jako ranní mlha v okamžiku, kdy jsem shlédl několik krátkých ukázek z filmu i z doprovodné vědecko-populární knihy na stránkách vydavatele www.creation.com a to již koncem roku 2014.

Když jsem pak o několik týdnů později shlédl film celý a začel se hlouběji do knihy, byl jsem velmi potěšen jejich kvalitním obsahem, poctivou argumentací, vysokou úrovní projevu jednotlivých autorů a velmi zajímavým vyústěním v závěrečné 8. kapitole, kde se řeší etické důsledky různých přístupů k otázce našeho původu.

SMYSL VZDĚLÁVÁNÍ

Dovolím si tvrdit, že "Achilovy", jak jsme tomuto projektu začali pracovně přezdívat, dokázaly tímto kontroverzním tématem oslovit, jako jeden z mála projektů svého druhu, širokou odbornou i laickou veřejnost po celém světě a vzbudit hluboký zájem nejen ve vědeckých kruzích, ale také u mladé studující generace, a to je samo o sobě hodnotné a dobré. Cílem vzdělávání by totiž nikdy nemělo být pouhé implantování toho či onoho pohledu na svět ani předávání či přijímání holých faktů, ať už o čemkoliv, nýbrž maximální prohloubení komunikačních dovedností mezi učitelem a žákem a mezi dítětem a rodičem a namotivování k pokorné odvaze a ochotě zkoumat fakta i lidské teorie bez předsudků, svobodně a do hloubky ... a samozřejmě také k ochotě klást si i nepříjemné otázky. A přesně to měli autoři tohoto projektu v úmyslu. Už jen skutečnost, že byl přeložen do 27 světových jazyků, včetně češtiny, dokazuje, že se jedná o vzdělávací projekt světového významu i obsahu, což je v této kontroverzní oblasti dnes, myslím, ojedinělým jevem.

MAJÍ VĚDCI PRÁVO NESOUHLASIT?

Bez ohledu na to, s kým souhlasíme či nesouhlasíme a o čem jsme přesvědčeni ohledně našeho původu, otevírání těchto kontroverzních otázek je samo o sobě prospěšné, neboť nás učí názorové pokoře a schopnosti vést dialog s odlišně uvažujícími lidmi. To je něco, bez čeho by žádná civilizovaná společnost nemohla nikdy správně fungovat. I Albert Einstein prohlásil, že: "dialog je nejvyšší formou myšlení" a jako jeden z největších vědců 20. století věděl velmi dobře, co by pro vědu ztráta dialogu znamenala. Einsteinův výrok se však netýká pouze dialogu mezi podobně uvažujícími, ale především mezi odlišně uvažujícími lidmi. Kdybychom jej aplikovali na vědu samotnou, mohl by znít nějak takto: "Poctivá věda se dialogu neobává, naopak jej vítá a aktivně vyhledává, neboť jedině tak může kvalitně korigovat své hypotézy a teorie." Realita

však bývá, žel, často přesně opačná. Vědci mnohem častěji dělají vše pro to, aby své teorie nemuseli měnit a opouštět ... a děláme to tak vlastně úplně všichni. Vždyť kdo z nás rád mění své názory a pohledy na pro něj důležité věci. Kdo z nás vyhledává společnost lidí s odlišným názorem? Nehledáme naopak společnost těch, kteří uvažují podobně jako my, bez ohledu na to, kdo je na straně pravdy?

MATERIALISTICKÁ VĚDA NEPŘIPOUŠTÍ ŽÁDNOU ALTERNATIVU

Achilovy paty evoluce volají po otevřeném dialogu uvnitř vědecké komunity i směrem ven k laické veřejnosti a ukazují na mnoha příkladech, jak se materialistická vědecká komunita staví k některým nezpochybnitelným vědeckým důkazům, které materialismus popírá. Je těžké uvěřit, že by tolik vědců mělo zájem na tom, aby se zamlčovala některá důležitá fakta a objevy jenom proto, aby se zabránilo dialogu a velkým systémovým změnám, které by z toho mohly vyplynout. Ukazuje se tedy, že světonázorová odlišnost není typem odlišnosti, kterou by materialistické vědecké kruhy vítaly či jakkoliv podporovaly, naopak často se ji snaží všemožně bránit s odůvodněním, že tím chrání vědecký pokrok, svobodu a demokracii.

Pohnutky druhých jistě nemáme právo soudit, neboť nevidíme do jejich srdce a svědomí, avšak následky jejich jednání jsme povinni správně pojmenovat a posoudit. Pokud například někdo ve jménu svobody pravou svobodu likviduje, tzn. že ačkoliv všem neustále slibuje svobodu, jdou jeho skutky přesně opačným směrem, potom se jedná s největší pravděpodobností o podvodníka či usurpátora, pro kterého jsou hezká a líbivá slova pouhým prostředkem ke snazšímu a efektivnějšímu zrealizování svých diktátorských cílů. Nutno dodat, že jde o nejpoužívanější druh politické a vojenské strategie dnešních dnů, která se ukázala být velmi efektivní především v západním světě, kde si lidé potrpí na "vysokou úroveň projevu" a verbální slušnost. Podobnou strategii používají mnozí intelektuálové v akademickém a náboženském světě a dosahují s její pomocí často závratné kariéry. Verbální slušnost, vysoká úroveň sebekontroly a emoční inteligence však nejsou zárukou skutkové slušnosti, dobrých úmyslů a pevného charakteru. Často to bývá žel spíše obráceně. Ukazuje se, že většina lidí se v této věci, až na malé

výjimky, není ochotna nechat poučit a stále znovu a znovu ... a znovu svěřují své životy do rukou lidí, kteří umí především hezky mluvit, mlžit a zahlazovat. Jako bychom v sobě všichni nosili jakýsi pozůstatek Ráje, ve kterém mohl každý každému naplno důvěřovat a vše bylo hezké a milé. Dnešní svět je však docela jiný a obezřetnost je v tomto ohledu na místě.

Lidé totiž obecně nemají rádi problémy a snadno si oblíbí každého, kdo dokáže vzbudit pocit, že dovede pokojně a s nadhledem vyřešit všechny jejich problémy. Jestli to ale skutečně dovede, se většinou moc neřeší ani nezkoumá. Takový přístup je pak spíše projevem jakési morální lenosti a neochoty převzít zodpovědnost za svůj život a jednání. Je bezpochyby snadné a příjemné svěřit se do rukou "milých a vzdělaných lidí", ale praxe vždy ukáže, jak to kdo ve skutečnosti myslel. Vezměte si například, že své děti svěřujete denně do rukou lidem, o jejichž hodnotách a úmyslech

nevíte prakticky nic. Přesto nemáte problém jim důvěřovat, protože instituce, ve které pracují, je pro Vás určitou zárukou kvality. Je to ale paradoxní situace, protože člověk, který je náročný na vztah, je otevřený, čestný, politicky nekorektní, neherec, jedná vždy narovinu, bývá většinou podezříván, kritizován a obáván, přestože je třeba 40 let prokazatelně bezpečným a férovým člověkem. Vedle toho lidé, kteří mají dvě i více tváří a jsou skvělými herci, kteří dovedou ve všem nalézt svou příležitost, bývají zpravidla široce oblíbení a doporučováni, a to i v případech, kdy za sebou již 40 let nechávají takřkajíc spálenou zemi. Ve vědeckých kruzích je to podobné. Mnozí špičkoví vědci, kteří nemají čas dělat kariéru a šplhat v pomyslném společenském žebříčku, bývají zapomenuti, všemi kritizováni a obáváni, protože jejich tichost, neprůbojnost a pokora je pro mnohé podezřelá. Vedle toho jsou vědci, jejichž ideologický a politický zápal mnohonásobně převyšuje jejich vědecké a morální úspěchy, takže jsou všude vidět a slyšet. A jelikož dovedou vše říkat s úsměvem a s

lehkostí, jako by jim snad ani nezáleželo na tom, co říkají a čemu věří, tak působí na mnohé natolik nenásilně, přátelsky a bezpečně, že jim každý rád uhne z cesty a nechá je dál stoupat do funkcí, ve kterých mohou stále více ovlivňovat veřejné mínění.

Lidem jde ale hlavně o to někam patřit, cítit se příjemně a jestli je to správné a jestli to, co cítí, je reálné a pravdivé, je už většinou moc netrápí, protože si myslí, že to tak mají všichni. Pravda je ovšem taková, že všichni to tak nemají a má to své důvody. Některým lidem zkrátka záleží především na tom, co je správné, pravdivé a čisté, co má dobrou pověst a co je následováníhodné a je jim jedno, co pro dosažení těchto kvalit, budou muset v životě obětovat a vytrpět.

Vezměte si, že v žádné jiné oblasti výzkumu, nedochází tak často a v takovém rozsahu k systémovým podvodům, jako právě v otázce našeho původu. Jen za posledních 150 let došlo k tak drastickým změnám v obsahu učebnic a učebních osnov, ve smyslu podpory evoluční teorie, prakticky na všech stupních škol v západním světě, že bychom to mohli jen stěží připisovat vědě a vědeckému pokroku. Ve skutečnosti tento trend jen kopíruje společenské, kulturní a morální trendy v lidské společnosti. Jak jsme si již ukázali na několika příkladech, evoluční světonázor stojí a padá na materialismu a je hlavním motorem ateismu. A materialismus je zase nerozlučně spjat s kapitalismem a konzumním, smyslově orientovaným životním stylem, který je masově rozšířen především v západních kulturách. Je zde ještě spousta dalších závažných souvislostí, které budeme diskutovat později, zejména v 8. kapitole - Etické důsledky.

Pokud je dnes v učebnicích pro základní školy dětem prezentováno, že voda, vzduch, písek, sluneční záření a spousta času stačí na to, aby život vznikl sám od sebe, potom je něco hodně špatně. Tyto otázky totiž nemůžeme odbýt materialistickým klíše o náhodě a miliónech let ani zaštiťováním se vědeckými autoritami v případě, kdy neexistuje jediný hmatatelný vědecký důkaz pro dané tvrzení. Nikdo z lidí zkrátka neviděl ani samotný akt stvoření ani materialistickou evoluci probíhající milióny let a tvrdit něco jiného by bylo pouhým preludem. Do učebnic patří věda, ne materialistická ideologie, a pokud ji tam přece chceme mít, potom bychom měli naše děti čestně informovat o tom, že existuje i jiný pohled na realitu, který s reálnou vědou není v rozporu. Něco takového ale nemůžeme očekávat například od lidí, pro které je jejich kariéra tím nejdůležitějším v jejich životě. Říkat lidem a dětem pravdu tedy vyžaduje

nejen verbální slušnost, což je spíše samozřejmost než výsada, ale především laskavou odvalu a silně hodnotovou životní orientaci, která nepěstuje kompromisy tohoto druhu.

Když se pak člověk setká s takovou nepoctivou argumentací tvář v tvář, a to v tak závažné oblasti, jakou je vzdělávání našich dětí, nemůže zůstat mlčet. Nesmí mlčet. Pokud materialistická evoluční věda blokuje dlouhodobě jakýkoliv dialog, který by materialismu a evolucionismu připomněl jeho principiální hranice a omezení, potom bychom měli být právem znepokojeni, protože diktaturu materialismu a ateismu jsme v našich zeměpisných šířkách již zažili, a to značně bolestným způsobem. Opět to začíná jako před 80 lety. Nebudeme-li ochotni tento problém znovu otevřít a zodpovědně řešit, budeme odsouzeni si onu bolestnou historii znovu zopakovat. Přežijeme ale ještě další pokus?

Proto jakmile někdo začne nabývat dojmu, že člověk s odlišným názorem je jeho úhlavním nepřítelem, který brání vědě a pokroku a kterého je potřeba co nejdříve zničit, začíná automaticky ztrácet nadhled a otevírá se všem formám zla, které si lze vůbec představit. Mluvíme zde především o materialistické evoluční ideologii, která si uzmula monopol na pravdu a tvrdí všem a všude, že jakýkoliv jiný pohled na původ a historii vesmíru, je projevem nevzdělanosti a náboženského fanatismu. Pravda je však jiná.

Společným jmenovatelem všech forem nepřátelství a diktátorství je totiž lež a podvod. Nepřátelství v lidském pojetí je pak vždy následkem svévolnosti, zlého výkladu reality a bezohledné, sobecké orientace na sebe sama a své cíle. Odlišnost ale obecně není zlem, a pokud se i přes všechny odlišnosti a nesoulady dokážeme spolu bavit o tom, co nás trápí, čemu věříme nebo co si přejeme, potom jsme odlišnost, svou i druhých, pochopili správně. Jinými slovy, názorová odlišnost je dobrá, pokud vede obě diskutující strany k hlubšímu pochopení stanoviska svého i toho druhého. Pravda však jest jen jedna a smyslem diskuse je v konečném důsledku to, aby k této jednotě obě diskutující strany přivedla. Také o tom jsou Achillovky.

Film i kniha předkládají zajímavým a zároveň snadno pochopitelným způsobem, na dnešní dobu až překvapivě jednoduché, přitom však mimořádně hluboké a vědecky relevantní odpovědi na závažné existenciální otázky.

TĚSNĚ PŘED SMRTÍ ČLOVĚK USILUJE O NĚCO JINÉHO, NEŽ OBVYKLE

Ale odkud se v nás bere zájem o tyto věci? Jak to, že se ptáme po smyslu všech věcí a toužíme nahlédnout do minulosti i do budoucnosti? Pokud jsme jen hromádkou chemikálií, jak tvrdí zastánci evoluce a miliónů let, nemělo by nás zajímat jen to, co se týká našeho těla a toho, co je možné vidět a slyšet a čeho je možné se dotýkat? I když to tak často bývá, přeci jen do života přicházejí čas od času situace, které nám tento materiální a smyslový rozměr života silně nabourávají ... a my se náhle ocitáme uprostřed jakési podivné nenasytitelnosti a prázdnoty, která nás děsí především svou neustálou přítomností a neukojitelností. Jako bychom byli stvořeni pro něco, co není přímo vidět ani slyšet a čeho se nelze dotknout jinak než svědomím a vděčným srdcem. Jak řekl jeden z největších vědců konce 20. století prof. A. E. Wilder-Smith: "Každý člověk má obrazně řečeno dva žaludky stvořené k trávení "věcí". Jeden žaludek tráví fyzický pokrm jako jahody, melouny, pizzu apod. a druhý žaludek tráví mentální a duchovní pokrm, kterým je slovo. Tím druhým žaludkem je naše mysl. Pokud budeme jíst nekvalitní a jedovaté potraviny, bude náš žaludek nemocný a bolavý, nebudeme-li jíst vůbec, ztratí smysl své existence. Pokud budeme přemýšlet nad nekvalitními a jedovatými věcmi, bude naše mysl nemocná a bolavá, nebudeme-li přemýšlet vůbec, ztratí smysl své existence a my s ní." (parafráze z veřejné přednášky)

Jak to, že člověk, když je konfrontován se svou vlastní konečností, tedy smrtelností, se začíná zcela automaticky vztahovat k něčemu, co je neměnné, co neumírá a co platí bez ohledu na všechna jeho selhání, prázdnotu a strach? Proč i ten, kdo celý svůj život věřil vlastně jen v sebe, své schopnosti a síly a pro něhož byla evoluce postavená na miliónech let plných bojů, soupeření a smrti, jedinou univerzální odpovědí na všechno, se nakonec touží dotknout něčeho, co je ve svém charakteru absolutně neměnné a stálé? Jak to, že člověku na vrcholu svých sil a vlastního úspěchu se tak snadno věří v slepou evoluci a milióny let, které nikoho nemilují, nechraňují ani nesoudí ... a naopak v situacích, kdy začíná vidět, že život (ani svůj ani nikoho jiného) nemá ve své moci, zcela spontánně začíná uvažovat o existenci absolutna - absolutní lásky, absolutního pokoje a absolutní spravedlnosti, které nestárnou ani neumírají? Není to

důkazem toho, že jsme byli všichni na počátku stvoření k Obrazu Božímu, podle věčného Pravzoru Lásky a Šlechetnosti, který jsme svévolně opustili a pošlapali? Kdo z nás může s klidným svědomím říci: "Lépe už jsem žít nemohl."?

V ZÁKLADECH NESMIŘITELNÉ

Je přinejmenším pozoruhodné, že právě teorie stvoření a s ní i celý biblický příběh obsahují ve svých základech právě myšlenku o dokonalém počátečním stvoření, jak přírody, tak i člověka. Myšlenku o absolutní, neměnné, inteligentní a milující Příčině veškerého bytí, která sama je nestvořitelná a tudíž věčná. Dnešní člověk ale není zvyklý hledat věčné, neměnné, absolutní hodnoty, protože je na každém kroku nejrůznějšími způsoby přesvědčován, že jeho přirozené síly, schopnosti, vědomosti a dovednosti (ať už se bavíme o jednotlivci či kolektivu) stačí na to, aby v životě uspěl a dosáhl skutečného, trvalého štěstí. Všichni známe rčení: "Změna je život". Ano, vše živé v tomto světě bezpochyby podléhá neustálým změnám, nikoliv však změnám v příslušnosti k základnímu druhu či charakteru. Dnešní svět je posedlý neustálými změnami, jejichž rychlost se den ode dne zvyšuje. Nestačí, že je něco dobré, je potřeba to změnit. To ovšem nejsou žádoucí změny, naopak takové změny znamenají ztrátu, degeneraci a smrt. Pokud si člověk zvykne na to, že může kdykoliv změnit úplně cokoliv ... dokonce i samotné základy pravdy a morálky, ocitne se brzy v pozici stavitele, který staví svůj dům na písku (špatných, pohyblivých základech) ... a čím větší stavbu staví, tím děsivější bude nakonec její nevyhnutelný pád.

Je pozoruhodné, že právě evoluční teorie obsahuje ve svých základech tezi o sebe-prosazení, sebe-ochraně a sebe-přežití, která kategoricky popírá existenci neměnného, nevyvinutelného absolutna a navozuje v člověku pocit, že si může pro dosažení svých vlastních cílů dovolit prakticky cokoliv. V evolučním myšlení je totiž vše podrobeno nikdy nekončícímu vývoji, který ale nesleduje žádný předem daný cíl. Jediné, na čem prý záleží, je vlastní přežití a zplození potomstva. Nutno zdůraznit, že v materialistickém pohledu na svět je to skutečně to nejlepší, co můžeme se svým životem udělat, a sice hnát se za vidinou vlastního štěstí, vlastního pohodlí, sebe-prosazení a zakořenění v tomto narušeném světě. Pokud ale materialismus není pravdivý, tedy pokud hmota není tím, co začalo existovat jako první a co není uzavřenou ani nezávislou entitou (tzn. není sama sobě příčinou), potom vlastní přežití v tomto světě ani zplození

potomstva není tím, na čem by nám mělo primárně záležet. Jinými slovy, evoluční teorie z definice škrtná základní předpoklad stvořitelské teorie a obráceně. Aby tedy mohlo platit, že svět vznikl sám od sebe a že se vyvíjí sám od sebe pomocí svých přirozených vlastností a schopností, potom je nutné nejprve kategoricky odmítnout, že: "Na počátku Bůh stvořil nebesa a zemi." Tento vesmírný konflikt se pokoušejí "Achillovky" představit v překvapivých souvislostech a se zvláštním důrazem na reálnou exaktní vědu, která existenci Boha nikdy nevyvrátila, ba právě naopak!

AKADEMICKÁ "SVOBODA"

Rád bych na tomto místě zdůraznil, že Achillovy paty evoluce byly vytvořeny lidmi, kteří na vlastní kůži zažili, co znamená jít (myslet, mluvit a jednat) proti proudu, co znamená hledat pramen a přijít přitom třeba úplně o všechno. Odmítli se podvolit strachu z neúspěchu a ztráty postavení, protože jejich láska k pravdě byla a je silnější. Strach je totiž opakem lásky, protože strach je opakem vztahu. Je to jakýsi iracionální vnitřní odpor k něčemu, co neznám nebo na co nejsem dosud zvyklý. Řešením je zkoumat, přemýšlet a hledat ty správné informace a souvislosti. Jsem přesvědčen, že projekt Achillovy paty evoluce může být pro mnohé skvělou motivací, jak se strachem z neznáma začít úspěšně bojovat.

ACHILLOVY PATY EVOLUCE - FILM PRO CELOU RODINU

Ve filmu vystupují přední světoví vědci, inženýři a univerzitní profesori z různých oborů pracující na prestižních světových vědeckých pracovištích. Jejich argumentace je vyvážená, poutavá a velmi dobře didakticky vedená. Některé animace, fotografie a grafy použité ve filmu jsou sice z grafického hlediska již poněkud zastaralé, přesto skvěle plní svou funkci. Smyslem takového filmu je přeci jen něco jiného, než co vidíme v dnešní hollywoodské produkci, která si může dovolit v jediném filmu investovat milióny dolarů do náročných grafických animací a 3D zvukových efektů, protože grafické a zvukové ztvárnění je tím hlavním, co dnes lidi přiměje se na film podívat nebo si jej koupit.

Achillovy paty evoluce jsou primárně vzdělávacím pořadem, který grafiku i zvukové efekty používá jen jako doplněk a ilustraci toho, co má příslušná pasáž filmu v úmyslu sdělit. To hlavní je především myšlenkový obsah a v tomto ohledu patří tento film k tomu nejlepšímu, co lze dnes v této oblasti shlédnout.

Film má přiměřené tempo a pozoruhodnou dějovou linii, která postupně graduje v osmi po sobě jdoucích kapitolách. Vzhledem k tomu, že je z pochopitelných důvodů obsahově ukrácen a textově značně omezen, rozhodli jsme se v rámci českého vydání sestavit doprovodnou studijní brožurku, která by ideovou linii filmu vhodným způsobem doplňovala a na některých místech chybějící fakta a souvislosti také dovysvětlovala. Tato studijní brožurka však nenahrazuje více než 300stránkovou odbornou publikaci se stejnojmenným názvem, kterou CMI vydala spolu s filmem a kterou také v nejbližší době připravujeme k vydání v českém jazyce.

SLUŠNÝ DIALOG

Vidět lidi, kteří jsou schopni a ochotni vést spolu slušný a laskavý dialog, to byl vždycky můj sen a věřím, že nejen můj. Realita je však, žel, často přesně opačná, zvláště v Evropě a zvláště v České republice. Lidé obvykle o takových věcech jako je původ vesmíru a života moc diskutovat nechtějí. Bud' mají hned dojem, že jim někdo vnucuje svůj názor (jenže dialog je právě o tom, že nejprve vyslechnu druhého, abych na něj mohl smysluplně reagovat) nebo nesnesou pocit, že tato otázka přímo souvisí s něčím tak niterným, jako je existence Boha, morálky, věčné spásy či ztracení.

Vést slušný a smysluplný dialog je velké umění a tomuto umění je třeba se vytrvale učit. Bez nadšázky je to dřina, která ale stojí za to. Dialog je totiž nejvyšší formou uvažování a základem každého opravdového vztahu. Dialog ale znamená také konfrontaci, znamená střet. Je to jako když vstoupíte do myšlenkového světa toho druhého a učíte se mu rozumět, učíte se ho respektovat, případně milovat a to rozhodně není něco, co je člověku přirozené. Dialog vedený v celé šíři vyjadřovacích prostředků člověka, muže i ženy, je nejlepší a zároveň nejbezpečnější a nejvznešenější cestou k dosažení skutečné jednoty a blízkosti, po které všichni ve skrytu své duše toužíme. Naopak začít se vyhýbat dialogu, utíkat před konfrontací a bát se otevřeně nesouhlasit v domnění, že tím dosáhnu většího dobra, je jedním z největších omylů dnešní doby. Nesouhlas může být totiž v určitých situacích tím nehlubším vyjádřením skutečné lásky a důvěry, která se nebojí otevřeně varovat i pokárat, a to i za cenu ohrožení vlastního pohodlí či dokonce života. Bylo by tedy velkou chybou, velkým zlem, si myslet, že nesouhlas, konfrontace a názorový střet je něco zlého. Nikoliv! Všichni totiž podléháme přirozenému sklonu považovat vlastní názor a pochopení té či oné věci za ztělesnění ryzí pravdy ... a zároveň toužíme získat na svou stranu co nejvíce příznivců, kteří by nám naši vlastní pravdu

“požehnali” a poslali dál. Smyslem dialogu, obecně vztahu, je však něco docela jiného. Je to hledání společné řeči, je-li to v principu možné. Je to proces laskavého nahlížení do myšlení druhého, je to vyjadřování určitého obdivu a respektu k myšlenkovým pochodům druhé strany, a to i v případě, že s ní nesouhlasíme. Především je to však hledání jediné Pravdy, ke které by mohli směřovat obě strany ve vzájemném dialogu.

PŘÁNÍ ČESKÉHO VYDAVATELE

Domníváme se, že české a slovenské publikum je náročné, a to je dobře. Náročné publikum se totiž nikdy nespokojí s povrchností, politickou korektností nebo líbivými či zdánlivě pokornými řečmi, které ve snaze zabránit názorovému střetu odvádějí obě diskutující strany od podstaty problému. Chováme naději, že i u nás tento projekt osloví mnoho přemýšlivých a hloubavých lidí, kteří se nebojí - nebo alespoň touží se přestat bát - jít v důležitých životních otázkách proti proudu a hledat odpovědi, které nemusí být někdy příjemné, ale jsou pravdivé. Pokud se toto podaří, nebyla naše překladatelská a redaktorská práce marná.

Přejeme vám, abyste při shlédnutí filmu, čtení doprovodné brožurky i připravované odborné publikace prožívali minimálně tolik vzrušení, radosti a vděčnosti, jako autoři původní anglické verze i překladatelé českého vydání.

Za překladatelský a produkční tým českého vydání

Mgr. Libor Votoček
MARANATHA z.s.
Praha, září 2019

PŘIROZENÝ VÝBĚR

MOTOR EVOLUCE?

1

“ Je Darwinův proces mutace a výběru tvořivým procesem? Odpověď zní: “Ne, není!” Tento proces je užitečný pouze pro jemné doladění živých systémů. A to je přesně to, co pozorujeme v biologických vědách. ”

doc. JOHN SANFORD, Ph. D.

Ph.D. v šlechtitelství rostlin a rostlinné genetice
University of Wisconsin / docent genetiky
na Cornell University Ithaca, New York, USA
bližší info: creation.com/john-sanford

Víra v přirozený výběr, potažmo v evoluci a milióny let, během kterých se měl červ změnit na vás a mě, začala být veřejně masivně propagována od konce 1. poloviny 19. století lidmi okolo Charlese Darwina a Alfreda Wallace a od té doby nabral tento trend nebývalý spád. Dnes jen málokdo ví, že Darwinova a obecně jakákoliv evoluční verze historie světa se svými milióny let plnými bojů, soupeření a smrti, má vážné trhliny a ještě vážnější negativní důsledky pro náš život, pokud bychom jí podřídily své myšlenky, hodnoty a vztahy.

Je pozoruhodné, že dokud se materialismus nestal jediným oficiálně uznávaným vysvětlením všech jevů a procesů, zastávala většina průkopníků novověké vědy - Faraday, Maxwell, Boyle, Galileo, Pascal, Newton a mnozí další - názor, že vesmír, potažmo celý tento svět, je dílem mimořádně inteligentního Božského Tvůrce, který sám je nestvořitelný a který je všemu a všem počátkem i koncem (cílem). Ještě pozoruhodnější je, že tento pohled na svět jim nijak nebránil v dosahování mimořádných objevů, na kterých pak byla vystavěna celá moderní věda! Jejich přesvědčení o inteligentním původu všech věcí jim naopak ve vědeckém bádání významně pomáhalo a bylo také zdrojem neutuchajícího nadšení a snahy jít v myšlenkových stopách Božského Tvůrce.

Materialistická tradice v následujících generacích vědců, kteří se v průběhu 19. století odvážili dát mezi materialismus a vědu rovnítko, způsobila, že se materialistické vnímání reality dostalo do podvědomí široké veřejnosti, která s tímto konceptem dodnes povětšinou bezvýhradně souhlasí, především pak na evropském kontinentě. Tento všeobecný materialistický konsenzus, kterým byla nahrazena počáteční názorová shoda průkopníků novověké vědy, že za vesmírem stojí inteligentní Tvůrce, následně umožnil, aby do vědních oborů mohly začít pronikat další a další myšlenky a teorie vystavěné na materialistických základech, například právě Darwinova teorie o původu druhů přirozeným výběrem.

Období 1. poloviny 19. století, kdy materialismus začínal ve vědě dominovat, představovalo pro většinu vědních oborů jakýsi ideový přerod od idealistického teistického pohledu na veškerou realitu k pohledu materialistickému a ateistickému. Teze přirozeného výběru je tak přímým důsledkem filozofie materialismu v biologických vědách.

1

PŘIROZENÝ VÝBĚR

MOTOR EVOLUCE?

SHRNUTÍ NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH MYŠLENEK

- **‘Přirozený výběr’ není evoluce! Přežití druhu v daném prostředí nevysvětluje jeho původ.** Jinými slovy, odkud se vzali první ptáci, první ryby, první plazi, první stromy, první bakterie ... a první lidé?
- **‘Přirozený výběr’ se běžně nazývá zákonem ‘přežití nejschopnějších’.** Ale to může být poněkud matoucí, protože ti, kteří přežijí, nejsou vždy nejschopnější, největší, nejsilnější nebo nejrychlejší ...
- **‘Přirozený výběr’ nic netvoří! Může fungovat pouze na tom, co již existuje a může pouze odstranit to, co již existuje.** “Přirozený výběr” tedy pouze vybírá z již existující genetické informace, jejíž původ je z materialistického hlediska nevysvětlitelný.
- **Mutace + ‘výběr’ způsobují úbytek genetické informace ve všech populacích všech druhů organismů v čase.** To je ale přesným opakem toho, co by vyžadovala evoluce od bakterie k člověku.
- **Proces mutace + ‘výběr’ je užitečný pouze pro jemné doladění živých systémů** a to je přesně to, co biologové reálně pozorují v přírodě.
- **‘Přirozený výběr’ není nic jiného než diferenciální reprodukce, to znamená, že ve všech živých systémech, ve všech populacích, jsou jedinci, kteří se množí lépe než ostatní.**
- **Všechny známé příklady ‘evoluce’ - v učebnicích, encyklopediích apod. - poukazují ve skutečnosti na celkový rozpad a zánik původně velmi dobrého stvoření.**
- **Příroda byla stvořena se schopností měnit se a přizpůsobovat situacím, ve kterých se živé organismy nacházejí.** V přírodě vidíme obrovský potenciál možných variací, ale žádné skutečné novinky tam nevznikají.
- **Vznik nových druhů je klíčový pro evoluční teorii, nemůže být však důkazem evoluce, neboť kreacionistický model předpovídá totéž, avšak pouze přibližně v rámci čeledí (bibl. pokolení), což odpovídá reálným pozorováním.** Bůh zjevně stvořil a navrhnul zvířata tak, aby se v průběhu času diverzifikovala.

Konkrétní příklady reálných změn v přírodě považovaných mylně za důkaz evoluce:**Odolnost půdních bakterií vůči pesticidům**

- v populaci půdních bakterií existují jedinci, kteří dokážou pesticid rozložit a dále využít jako zdroj uhlíku nebo dusíku pro svůj růst tak, že v průběhu času dojde ke změnám v jejich populaci. Přírozený výběr ale nezpůsobil žádné nové vlastnosti; ty již v populaci existovaly.

Odolnost bakterií na antibiotika

- je obvykle důsledkem poškození transportních genů zabezpečujících přepravu látek z vnějšího prostředí do buňky. Důvod, proč mohou bakterie přežít v přítomnosti jedu, je ten, že transportní gen kódující transportní póry v plazmatické membráně je porušen. V důsledku toho dojde k prostorové deformaci transportních pórů. Zdeformovanými póry pak může v omezené míře vstupovat dovnitř pouze výživa, ale nikoliv jedovaté antibiotikum. Bakterie tedy přežívá v přítomnosti antibiotika díky své degeneraci a ztrátě genetické informace.

Odolnost potkanů na warfarin**Odolnost komárů na DDT****Ztráta zraku u jeskynních ryb a mloků**

- v místech, která jsou trvale bez přítomnosti slunečního světla - např. v jeskyních - dochází ke ztrátě zrakového ústrojí u některých organismů. Důvodem je to, že zraková soustava má poměrně nákladný metabolismus - potřebuje ke svému optimálnímu fungování neustálý přísun velkého množství živin a energie. Jeskyně však bývají místem, kde je obecně nedostatek potravy a velmi nízký přísun tepla i světla, a živé organismy musí proto hospodařit s živinami a energií maximálně efektivně. Bylo by velmi nevhodné vyživovat na živiny a energii náročnou zrakovou soustavu v místech s nedostatkem potravy, navíc, když pro ni ve tmě není žádné využití. Ztráta schopnosti vidět je však opakem evoluce. Ta totiž údajně vyprodukovala zrak u organismů, které předtím nikdy neviděly. Pro něco takového však neexistuje jediný důkaz.

Choroba zvaná srpkovitá anémie

- je autozomálně recesivní dědičné onemocnění projevující se změnou tvaru červených krvinek z původních "promáčknutých piškotků" do tvaru protáhlého srpku. Tato změna tvaru je způsobena mutací (poškozením) genu pro krevní barvivo hemoglobin. Rovněž transportní vlastnosti červených krvinek i jejich tvorba jsou u nemocného značně omezeny - srpkovitý, zdeformovaný tvar červených krvinek ucpává krevní cévy, což omezuje průtok krve do různých orgánů - např. sleziny, jater, plic - a také do kostní dřeně. Dochází rovněž k akutním anemickým stavům doprovázeným bledostí a velkou únavou. Takto nemocný člověk sice nedostane malárii, ale jinak je velmi vážně nemocný a kvalita jeho života je velmi nízká.

Ztráta funkčních křídel u brouků na větrných ostrovech

- opět se jedná o mutaci, která vedla ke ztrátě již existující schopnosti a nikoliv ke vzniku nové schopnosti, která dosud nikdy neexistovala. Evoluční teorie naopak tvrdí, že schopnost létat vznikla u organismů, které předtím nikdy nelétaly, a to slepým

zápasem o přežití - prostřednictvím mutací a přírozeného výběru. Tato hypotéza však nebyla nikdy experimentálně potvrzena. Naopak bylo experimentálně potvrzeno, že prostřednictvím mutací a přírozeného výběru není možné v principu takové komplexní změny vypůsobit.

Ve všech uvedených případech se jisté rysy mutací ztratily a přírozený výběr se do celého procesu zapojuje tím, že jedinci nevhodní pro dané prostředí zahynou a ostatní se adaptují.

Konkrétní, přímo pozorovatelné příklady vzniku "nových druhů":**Mořští a suchozemští leguáni na Galapážských ostrovech**

vypadají jinak, chovají se jinak, žijí v různých prostředích a požírají odlišné věci. Evolucionisté je klasifikovali jako dva rozdílné druhy, které, podle jejich názoru, dělí milióny let. Ale hybridní potomstvo mezi těmito dvěma druhy existuje a dá se lehko nalézt. Takže i když vypadají jinak, mohou se navzájem křížit. Je tedy zřejmé, že pocházejí z jednoho základního druhu, kterému se podařilo dostat na tyto ostrovy.

Tzv. Darwinovy pěnkavy na Galapágách

byly téměř určité odvozeny od pěnkav žijících na pevnině. Jedná se tedy pouze o různé variace pěnkav a dnes víme, že mnohé z nich by se mohly křížit. Takže by neměly být považovány za různé druhy už vůbec ne za důkaz evoluce od bakterie k člověku. Darwinovy pěnkavy jsou typickým příkladem tzv. sestupné adaptability, která probíhala extrémně rychlostí (v porovnání se současností), především v období po celosvětové potopě. Po potopě byly totiž selekční tlaky mnohem intenzivnější. Probíhala rychlá migrace druhů do nových, neobydlených nik (nika = soubor životních podmínek), ve kterých probíhaly ještě různé lokální, zbytkové katastrofy doprovázené změnami klimatu, jak Země postupně vysychala. Paralelně s tím docházelo ke vzniku rychlé druhové adaptace (migrujících) zdrojů potravy (převážně rostlin). Následnou stabilizací lokálního klimatu i zdrojů potravy v těchto nikách došlo i ke genetické stabilizaci přítomných adaptovaných druhů.

Hybridizace (křížení v rámci základního druhu) byla pozorována i **mezi kosatkami**

černými a delfíny - tzv. wholphin

Kříženci zebry a osla - tzv. zonkey

Kříženci zebry a koně - tzv. zorse

Kříženci krávy a zubra - tzv. zubroň

Kříženci kozy a ovce - tzv. geep (česky možná kovce :))

Kříženci velblouda a lamy - tzv. cama

Kříženci mezi ledními medvědy a medvědy grizzly - tzv. pizzly

Kříženci lva a tygřice - tzv. liger

Kříženci tygra a lvice - tzv. tigon

Kříženci lvice a jaguára - tzv. jaglion

Kříženci narvala jednorohého a běluhy - tzv. narluga

Mnozí z těchto kříženců produkují dokonce vlastní plodné potomstvo.

SLOVO MÁ VĚDEC

“Vždy je totiž daleko jednodušší něco rozbít, než vytvořit něco nového. Jediný vědecky prokázaný typ evoluce je v konečném důsledku jen rozpad a zánik původně velmi dobrého stvoření.

”

ROBERT W. CARTER, Ph.D. - REŽISÉR

Ph.D. v mořské/oceánské biologii
University of Miami, USA
vědecký pracovník v CMI USA
bližší info: creation.com/dr-robert-carter-cv

Návodné otázky a internetové odkazy (anglicky) pro další studium:

- 1 Co je 'přirozený výběr'? creation.com/defining-terms
- 2 Je 'přirozený výběr' totéž co evoluce? creation.com/muddy-waters
- 3 Hovoří běžně známé příklady 'přirozeného výběru' ve prospěch evoluce, ve smyslu postupné přeměny jednodušších organismů v organismy složitější - např. bakterie v člověka? creation.com/rech2
- 4 Produkuje 'přirozený výběr' zcela nové "věci" nebo pouze vybírá z toho, co již existuje?
- 5 Proč mutace (ne)pomáhají vysvětlit, odkud se v přírodě berou nové věci? - creation.com/mutations
- 6 Jsou viditelné druhy změn v přírodě vzestupného nebo sestupného charakteru? creation.com/train
- 7 Co je to (biologický) druh? creation.com/speciation
- 8 Proč není vznik nových druhů (především ten pozorovatelný) pro kreacionisty žádným problémem? creation.com/ns-speciation
- 9 Vyjmenujte některé druhy, popř. rody zvířat či rostlin, které je možné vzájemně zkřížit - resp. které bývají reálně kříženy. creation.com/liger
- 10 Potvrdila (potvrzuje) moderní věda tzv. evoluční 'strom života' předpovězený Charlesem Darwinem? A jaká je kreacionistická alternativa Darwinova 'stromu života'? creation.com/creationist-orchard
- 11 I když jsou reálně pozorované změny v rámci druhů pro evoluční teorii nezbytné (nikoliv postačující), proč (ne)jsou důkazem evoluce? creation.com/speedy
- 12 Věří kreacionisté v absolutní neměnnost druhů? Hovoří se na nějakém místě v Bibli o neměnnosti druhů? V jakém smyslu?
- 13 Otázka k diskusi. Je přirozený výběr přítelem nebo nepřítelem evoluční teorie? Svoji odpověď zdůvodněte.
 - Pro další informace o 'přirozeném výběru' a hlubší studium tématu stvoření vs. evoluce v českém jazyce si můžete zakoupit podrobnou 300stránkovou publikaci Achillovy paty evoluce - na eshopu společnosti Maranatha z.s. a přečíst si její 1. kapitolu. <https://eshop.maranatha.cz>
 - Nejčastější otázky a odpovědi na téma "přirozený výběr" naleznete v anglickém jazyce na creation.com/selection
 - Sledujte nás na www.genesisera.cz

MODERNÍ GENETIKA

VERSUS DARWINOVA EVOLUČNÍ TEORIE

2

“Biologie je v podstatě studium genetiky a genetických informací a toho, jakými způsoby jsou přenášeny a kontrolovány anebo v mém oboru biotechnologie, jak všechny tyto věci inteligentně změnit s cílem vytvořit něco neobvyklého. To ale nemá nic společného s darwinismem. Náhodný přístup nevyprodukuje nic funkčního a smysluplného. Náhoda nemůže konkurovat inteligenci v porozumění přírody.

”

prof. MATTI LEISOLA, Ph. D., DSc.

D. Sc., Ph. D. v biochemii
Helsinki University of Technology, Finsko
Děkan fakulty chemických a materiálových věd,
Aalto University, Finsko / Emeritní profesor
a šéfredaktor časopisu Bio-Complexity.
Mezinárodní specialista na enzymy a vzácné
cukry. Publikoval přes 140 vědeckých prací.
bližší info: creation.com/matti-leisola-interview

Charles Darwin o DNA a obecně o organických kódech v buňkách nevěděl prakticky nic. V jeho době měly tyto informace v nejlepším případě podobu jen jakéhosi tušení či hádání. Konkrétně, Darwin se domníval, že musí existovat nějaký vnitřní mechanismus v těle každého živého organismu, který umožňuje dědit jeho jedinečnost v rámci populace - tzn. odchylky vlastností od průměru, včetně tzv. mutací - popřípadě ještě změny těchto vlastností rozvinuté během života, jinak by evoluce, jak si ji on představoval, nebyla vůbec myslitelná. Jenže již dávno před Darwinem bylo lidem zřejmé, že mnohé jevy v živé přírodě, ve vývoji druhů (a nejen tam), takto vysvětlit nelze. Genetikové pak o mnoho let později pomohli vysvětlit proč. Zjistili, že ve všech živých organismech fungují nepředstavitelně komplexní a sofistikované výpočetní, rozpoznávací, vyhodnocovací, kontrolní a opravné mechanismy na molekulární úrovni, které vyloženě brání tomu, aby náhodné mutace (obecně nekontrolovaná ztráta informační kvality genomu) vůbec vznikaly a u těch mutací, které tyto molekulární systémy dovolí, aby byl maximálně potlačen či zpomalen jejich negativní vliv na život a zdraví jedince či obecně druhu. To jinými slovy znamená, že vše živé je vyprojektováno tak, aby si uchovávalo co nejvíce ze své původní identity, kvality a pozice v ekosystému, a také své význačné druhové vlastnosti navzdory všem změnám a tlakům okolního prostředí. To platí i pro člověka, zvláště pak pro jeho vnitřní charakter a osobnost! Tím se v přírodě i lidské společnosti stabilizuje a udržuje určitý, byť již značně narušený a neustále narušovaný řád a zároveň přibrzdí jeho neustále se zrychlující rozpad. Žádný živý organismus tedy není výsledkem dlouhodobé kumulace genových mutací ve startovacím genomu pomyslného jednobuněčného prapředka všeho živého. Ve skutečnosti mutační procesy - především pak jejich potenciální následky na zdraví jedince či druhu - jsou vysoce sledovanými a regulovanými procesy v těle každého živého organismu, které jej nevyvíjejí na žádnou vyšší úroveň, ale pouze zpomalují, popř. oddalují jeho nezadržitelnou degeneraci a zánik, kterými je vinou člověka postiženo veškeré tvorstvo!

V podstatě nebyl do dnešních dnů nalezen jediný náznak onoho vysněného mechanismu, kterým by mohly přirozeně vzniknout všechny základní druhy organismů, myšleno přibližně na úrovni čeledí. Stejně tak není do dnešní doby známa žádná skutečně pozitivní mutace, která by vedla k celkovému vylepšení organismu oproti předchozím generacím - ať už jedince či populace - myšleno současně na genetické, fyziologické i anatomické úrovni. Nic takového nebylo dosud nikde pozorováno, což znamená, že evoluce od bakterie k člověku, či jakákoliv podobně rozsáhlá přeměna jednoho druhu v jiný - ve smyslu kumulace náhodných, postupných, drobných změn ve startovacím genomu údajného jednobuněčného prapředka všeho živého, filtrovaných přirozeným výběrem, je s největší pravděpodobností pouhou iluzí podněcovanou ideologickým závazkem k Darwinově konceptu.

2

MODERNÍ GENETIKA

VERSUS DARWINOVA EVOLUČNÍ TEORIE

SHRNUTÍ NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH MYŠLENEK

- **Kódovaná 'informace' je pro život nezbytná, její příčinou však nejsou přírodní procesy (tj. 'fyzika' a 'chemie').** Informace je klíčovou nemateriální složkou všech živých systémů.
- **Informační komunikační síť - něco jako internet - je přítomna i v té nejjednodušší buňce.** Informace, komunikace a jazyk jsou však nehmotné subjekty, které vznikají jedinečně díky inteligenci a vzájemně se definují.
- **Genom obsahuje několik úrovní a rozměrů informací, přitom většina částí kóduje více než jednu instrukci současně.** Překrývající se kódy je téměř nemožné vylepšit, protože jakmile vylepšíte jeden kód, zničíte anebo narušíte další jiný kód. Vznik pozitivních mutací neřízenými procesy v systému překrývajících se kódů je prakticky vyloučen.
- **Přesvědčení, že 98% našeho genomu je bezvýznamným "odpadem" z naší údajně evoluční historie, bylo obrovským omylem,** podněcovaným ideologickým závazkem k Darwinově konceptu.
- **Podobný mýtus jako 'odpadní DNA', je i mýtus, že lidský a šimpanzí genom jsou na 98% shodné.** Kreacionisté věří, že je to kvůli společnému dizajnu (projektu) a ne kvůli společnému předkovi (tj. rodové příbuznosti). Člověk a šimpanz totiž vypadají a chovají se relativně podobně, žijí ve stejném prostředí a konzumují tytéž potraviny.
- **Náhodný přístup není schopen vyprodukovat nic funkčního a smysluplného. Náhoda nemůže konkurovat cílevědomé inteligenci v porozumění přírodě.**
- **Genetická entropie - tj. nevratná degradace informačního obsahu DNA (a nejen v DNA) v čase vlivem mutací - je pro evoluci zásadním problémem, neboť poškozuje nevratně informační obsah všech živých systémů.** Může 'přirozený výběr' vyřešit problém genetické entropie? Ne! Přirozený výběr může pouze zpomalit degeneraci tím, že zlikviduje ty nejvíce zdegenerované jedince v určité generaci, ale to nemůže zastavit nárůst počtu mutací v populaci (tj. z generace na generaci) během času.
- **Genetika hovoří silně ve prospěch stvořitelského modelu.**

SLOVO MÁ VĚDEC

“Všechny moderní vědecké důkazy poukazují na rozpad a zánik původně velmi dobrého stvoření, jinými slovy na zhoršování dobrých informací. Ale odkud tyto původně dobré informace pocházejí? Jak začal život? I podle evolučního scénáře musela být ta úplně první živá buňka ohromně složitá.”

ROBERT W. CARTER, Ph.D. - REŽISÉR

Ph.D. v mořské/oceánské biologii
University of Miami, USA
vědecký pracovník v CMI USA
bližší info: creation.com/dr-robert-carter-cv

Návodné otázky a internetové odkazy (anglicky) pro další studium:

- 1 Kreacionisté často hovoří o 'informaci' jako o fundamentální klíčové složce všech živých systémů. Evolucionisté však obecně mají zato, že v buňce je naprosto zanedbatelné množství informace, jestli vůbec nějaká. Čím je způsobeno tak odlišné chápání? creation.com/inftheory
 - 2 Je život založen na informaci (kódovaných instrukcích) nebo na hmotě? Je tato informační složka všech živých systémů simplexní (primitivní) nebo naopak vysoce komplexní? Existuje více úrovní (dimenzí) informace v buňkách? Pokud ano, kolik? creation.com/multidimensional
 - 3 Ničí mutace geny? Vytvářejí mutace nové genetické instrukce? creation.com/new-info
 - 4 Je proces 'přechodu' od kódované informace v DNA molekule k výslednému funkčnímu proteinu složitý nebo simplexní (primitivní)? V čem spočívá jeho složitost? creation.com/dna-to-protein
 - 5 Informace, komunikace a jazyk jsou 3 nepostradatelné složky, bez kterých nemůže fungovat žádná buňka. Jsou tyto složky fyzikální-materiální povahy? Mohou vzniknout ze zemských (chemických) prvků postupnou neřízenou fyzikálně-chemickou interakcí? creation.com/code
 - 6 Proč jsou tzv. 'překrývající se kódy' pro evoluci problémem? creation.com/dnaupdate
 - 7 Odkud se vzala myšlenka 'odpadní' DNA? Má tzv. odpadní DNA vůbec nějakou funkci? creation.com/junk-dna-functions
 - 8 Jsou lidé a šimpanzi na 99% totožní? Jak velký rozdíl je už významný? Očekávají také kreacionisté velkou podobnost mezi lidmi a šimpanzi? Proč? creation.com/chimp
 - 9 Co je to 'genetická entropie'? Kde vidíme její projevy (následky) u jednotlivců a kde v rámci druhů (populací)? creation.com/sanford-review
 - 10 Může přirozený výběr vyřešit (odstranit - zvrátit) následky genetické entropie? creation.com/genetic-entropy
 - 11 Otázka k diskusi. Je genetika přítelem nebo nepřítelem evoluční teorie? Svoji odpověď zdůvodněte. <https://eshop.maranatha.cz>
- Pro podrobnější informace o 'genetice' a hlubší studium tématu stvoření vs. evoluce v českém jazyce si můžete zakoupit podrobnou 300-stránkovou publikaci - Achillovy paty evoluce - na eshopu společnosti Maranatha z.s. a přečíst si její 2. kapitolu.
- Nejčastější otázky a odpovědi na téma "genetika a DNA" naleznete v anglickém jazyce na www.genesisera.cz
- Sledujte nás na

PŮVOD ŽIVOTA

MOHOU HO VYSVĚTLIT ZNÁMÉ
FYZIKÁLNÍ A CHEMICKÉ PROCESY?

3

“ Pro mě, jako chemika, je největším problémem evoluce vznik života z neživých chemikálií, což se běžně označuje jako chemická evoluce. Problém je totiž v tom, že chemické látky samy tímto způsobem nereagují. Všechno, co jsem se naučil z reálné chemie, ukazuje, že reakce probíhají opačným směrem, než je potřebné pro spontánní vznik života z neživých chemikálií. ”

**JONATHAN D. SARFATI, B.Sc.
(hons.), Ph.D., F.M.**

Ph. D. ve fyzikální chemii a spektroskopii
Victoria University of Wellington, Nový Zéland
Ve 22 letech publikoval své výzkumy v prestižním
časopise Nature. / 1988 F.I.D.E. - mezinárodní
šachový mistr / Spoluzakladatel křesťanské
apologetické společnosti Wellington Christian
Apologetics Society
Autor mnoha odborných publikací vydávaných
ve statisícových nákladech
bližší info: creation.com/dr-jonathan-d-sarfati

Lidé mají přirozený sklon vnímat jako přirozené a blízké především to, co je materiální podstaty, a co tudíž podléhá především, popř. výhradně jen materiálním změnám. Materiální jevy a vlastnosti lze totiž v principu velmi dobře a přesně měřit a kvantifikovat. Kromě toho materiální jevy lze velmi často na požádání zopakovat a dosahovat přitom dobré reprodukovatelnosti dosažených výsledků. To ovšem neplatí jen pro

materiální jevy, ale i pro jevy nemateriální - např. informační, ale i morální - proto tvrzení, že materialistická věda je jedinou skutečnou vědou a vše ostatní pak zákonitě pouhou fantazií nebo vyloženým bludem, není ničím jiným než nepochopením odvěkých základů pravé vědy, zejména pak vědy o informacích. Díky v jistém smyslu snazší a přímočarejší zkoumatelnosti materiálních aspektů reality si však materialismus získal srdce mnohých vědců a filozofů, nutno říci že až příliš. A jak už to na tomto světě od jisté doby chodí, nadšení pro hmotu a tělo bylo tak veliké, že mnozí vědci se díky němu vydali úplně jiným směrem, než jakým se novověká věda původně ubírala. Úspěchy materialistické vědy, která se snaží veškerou realitu odvozovat z vlastností hmoty, byly zpočátku tak veliké, že se její představitelé nakonec rozhodli položit mezi vědu a materialismus

rovnítka. Tím byl materialismus povýšen na pozici jediné skutečné vědy, která je schopna poskytnout ty nejpřesnější odpovědi na nejpalčivější otázky lidstva a na celá desetiletí byl pro nové generace vědců jediným dovoleným paradigmatem, v jehož hranicích mohli přemýšlet o světě. Od té doby jsou materialistická vysvětlení jakýchkoliv jevů považována z definice za více vědecká než jakákoliv jiná vysvětlení.

Snad největším přešlapem materialistické filozofie je tvrzení, že všechno materiální má ryze materiální příčinu, tzn. že veškeré aspekty materiální reality lze odvodit z vlastností hmoty. Toto tvrzení je však prokazatelně chybné, jelikož specifická funkční složitost všech materiálních soustav, ve smyslu funkčního uspořádání jejich součástí do správně fungujícího celku, je měřitelnou nemateriální složkou založenou na informaci, plánu a cíli, tedy na něčem, co nelze žádným způsobem odvodit ze stavebního materiálu. Je to podobné, jako bychom se snažili odvodit text a poselství knihy z jejího inkoustu a papíru anebo software počítače, mobilního telefonu či fotoaparátu z fyzikálních a chemických vlastností tranzistorů v tranzistorové paměti. Existuje snad někde člověk, který by se o něco takového pokoušel?

3

PŮVOD ŽIVOTA

MOHOU HO VYSVĚTLIT ZNÁMÉ FYZIKÁLNÍ
A CHEMICKÉ PROCESY?

SHRNUTÍ NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH MYŠLENEK

I ten nejjednodušší živý organismus je nepředstavitelně (a nejjednodušitelně) složitý. V každé živé buňce je přítomno několik tisíc biologických počítačů, pamětí, překladačů, programovacích jazyků a operačních systémů pro různé komponenty buňky - je to dokonale sesíťovaný počítačový a informační systém.

Žádné velké biomolekuly nevznikají náhodnými chemickými reakcemi. Náhodné chemické reakce produkují náhodné molekuly, které jsou pro živé organismy v drtivé většině případů toxické.

Voda je to poslední místo, kde by se nějaký chemik snažil syntetizovat bílkoviny nebo DNA. Voda totiž obecně brání slučování rozpuštěných chemikálií a působí rozkladně. Jinými slovy, ve vodě život nemůže vzniknout neřízenou chemickou cestou a bez vody zase nemůže pokračovat již existující život.

Chiralita, tj. asymetričnost prostorového rozložení molekul, je dalším obrovským problémem pro spontánní vznik života z neživých chemikálií. Bez inteligentního řízení je totiž prakticky nemožné získat ze směsi látek jen levoruké nebo jen pravoruké izomery.

“RNA svět” je vědecky zcela nereálný. Neexistuje totiž žádná RNA, která dokáže kopírovat jednotlivé stavební bloky sama bez pomoci proteinu, který ale nemůže vzniknout bez speciálního programu v DNA, která zase vyžaduje precizní a složitý opravný systém na přežití během času.

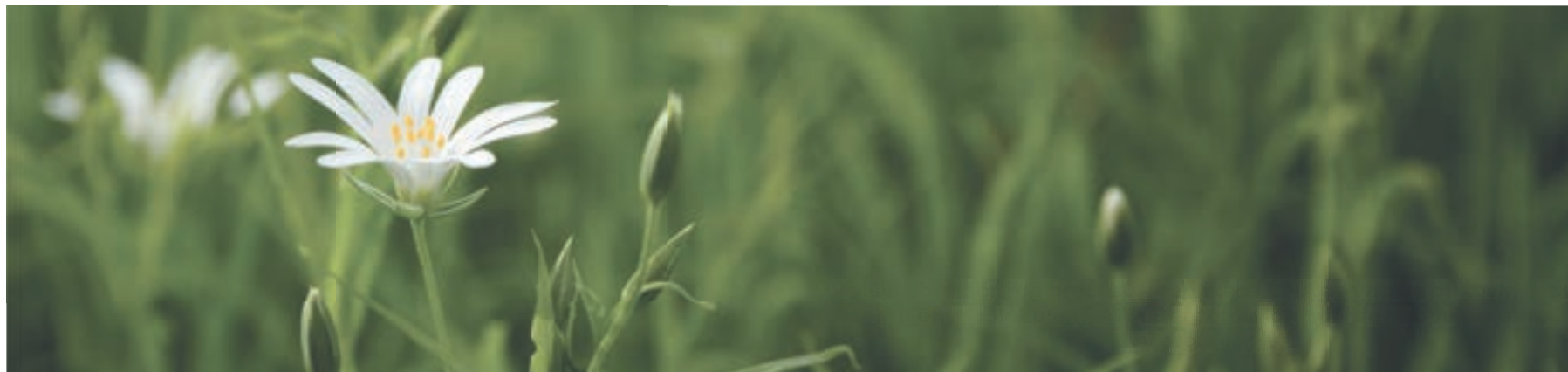
Chemie, genetika, fyzika, teorie pravděpodobnosti, informační teorie i lingvistika hovoří proti spontánnímu vzniku života z neživých chemikálií.

Pro existenci všech známých forem života jsou zapotřebí přesné enzymové katalyzátory. Náhodné chemické reakce však nikdy nevyprodukují jediný funkční proteinový enzym, natož stovky a už vůbec ne DNA, která má zároveň pro ně kód.

Většina buněčných procesů, i replikace DNA a syntéza bílkovin, jsou poháněny molekulami ATP. Bez této molekuly se neobejde žádný živý organismus. Na základě čeho se živé organismy rozhodly použít tuto molekulu k tvorbě energie, a kde ji získaly předtím, než ji dokázaly samy vytvořit?

Informace, komunikace a jazyk jsou nehmotné subjekty, bez kterých se nic živého neobejde - svůj původ však mají výhradně v inteligenci.

Mnozí evolucionisté připouštějí, že samovolný vznik života z neživých chemikálií zde na Zemi je problém a tak se uchýlili k názoru, že život byl přinesen odněkud z vesmíru, a tomu se říká „panspermie”. To ovšem neřeší problém vzniku života z neživých chemikálií, pouze ho odsouvá do vesmíru a za hranice vědy.

SLOVO MÁ VĚDEC

“Známá vědecká fakta zkrátka vůbec nenasvědčují představě, že by spontánní vznik biochemikálií byl možný. Navíc život nemá svou příčinu ve hmotě. Můžete mít všechny biochemikálie, jaké jen chcete a stále nemáte život. Můžete mít všechny aminokyseliny, bílkoviny, RNA, DNA, dokonce i membrány, ale samotné chemikálie se vám nikdy nesestaví do koherentní, správně zhotovené buňky, a i kdyby mohly, přece byste se tím nepřiblížili k vytvoření života, protože do těchto molekul musíte navíc vložit ještě konkrétní informace, které je vzájemně propojí konstrukčně i komunikačně.”

doc. JOHN SANFORD, Ph. D.

Ph.D. v šlechtitelství rostlin a rostlinné genetiky
University of Wisconsin / docent genetiky
na Cornell University Ithaca, New York, USA
bližší info: creation.com/john-sanford

Návodné otázky a internetové odkazy (anglicky) pro další studium:

- 1 Je Miller-Ureyův experiment adekvátní odpovědí na otázku: “Jak vznikl život?” (Resp. Co je příčinou života?) Co tyto vědci ve skutečnosti objevili a co jim naopak scházelo? creation.com/urey
- 2 Jakým způsobem voda ovlivňuje tvorbu velkých molekul? creation.com/polymer
- 3 Vytvářejí chemické reakce - resp. jsou samotné chemické reakce schopny vytvářet - pouze “jednoruké” (pravoruké nebo jen levoruké) molekuly, které nalézáme ve všech živých systémech? creation.com/chirality
- 4 Je hypotéza “RNA světa” možným vysvětlením toho, jak “vznikl” život? Pokud ne, proč? creation.com/rna
- 5 Proč jsou pro existenci života nezbytné tzv. katalyzátory? Používají buňky jako katalyzátory proteiny nebo RNA molekuly? creation.com/enzymes
- 6 Je odvolávání se na “náhodu” logicky správné? creation.com/monkeys
- 7 Uveďte konkrétní příklady problémů v biologii, které jsou typu “Co bylo dříve, slepice nebo vajíčko?”
- 8 Nalézáme molekuly ATP (adenosintrifosfát) nebo DNA (deoxyribonukleová kyselina), popřípadě jejich základní stavební bloky, volně v neživé přírodě? Pokud ne, proč? creation.com/atp-synthase; creation.com/blocks
- 9 Na čem je založena existence života na této planetě, pokud ne na samotných molekulách RNA, proteinech, DNA nebo membránách? creation.com/inftheory
- 10 Lze říci o nejjednodušších formách života na naší planetě, že jsou jednoduché (simplexní)? Vyjmenujte některé nezbytné funkční komponenty, bez kterých se žádný živý organismus neobejde. Co by musel i podle evolučního scénáře obsahovat ‘první živý organismus’, aby mohl přežít a jakými konkrétními mechanismy by mohlo něco takového vzniknout z neživé hmoty? creation.com/replicating
- 11 Byla tzv. ‘chemická evoluce’ z historického hlediska vždy součástí evoluční teorie? Proč se někteří lidé snaží vyhýbat diskusi na toto téma?
- 12 Co je to tzv. ‘panspermie’? Jaké dva typy panspermie rozlišujeme a s jakými problémy se ta která z nich potýká? creation.com/panspermia
- 13 Otázka k diskusi: Je vznik života neřízenou materiální (fyzikálně-chemickou) cestou přítelem nebo nepřitelem evoluční teorie? Svoji odpověď zdůvodněte.
■ Pro podrobnější informace o ‘původu života’ a hlubší studium tématu stvoření vs. evoluce v českém jazyce si můžete zakoupit podrobnou 300-stránkovou publikaci - Achillovy paty evoluce - na eshopu společnosti Maranatha z.s. a přečíst si její 3. kapitolu.
■ Nejčastější otázky a odpovědi na téma “původ života” naleznete v anglickém jazyce na <https://eshop.maranatha.cz>
■ Sledujte nás na creation.com/origin www.genesisera.cz

FOSILNÍ ZÁZNAM

JE PŘESVĚDČIVÝM DŮKAZEM
JASNÉ EVOLUČNÍ POSLOUPNOSTI
VÝVOJE DRUHŮ?

4

“

Mnoho lidí věří, že fosílie vznikají velmi dlouhou dobu, tisíce či milióny let. Ve skutečnosti jsou ale důkazem toho, že se v přírodě odehrálo něco velmi rychlého. Když totiž organismus zahyne, okolní prostředí se ho snaží zlikvidovat. Je zde počasí, eroze, mrchožrouti i jiná zvířata, kteří vaši budoucí fosílii doslova rozeberou. Pokud je však uhynulý organismus pokryt sedimentem a chráněn před rozkladnými vlivy prostředí, může proces fosilizace začít. Reálná měření ukazují, že přeměna kosti nebo lastury na horninu se může odehrát i za pár měsíců. Proto horniny, ve kterých se tyto fosílie vytvořily, musely vzniknout rovněž velice rychle.

”

doc. MARCUS R. ROSS, Ph. D.

University of Rhode Island, USA
docent geologie a zástupce ředitele Centra
pro výzkum stvoření na Liberty University
v Lynchburgu, USA
bližší info: creation.com/marcus-r-ross

Jednou z nejčastěji zmiňovaných oblastí, ve kterých byla údajně prokázána jasná evoluční posloupnost vývoje druhů, je tzv. fosilní záznam. Fosilním záznamem máme na mysli veškerou "zásobu" fosilií na celém povrchu Země. Fosiliemi pak rozumíme zkamenělé i nezkamenělé zbytky těl, popř. jejich otisky nebo stopy životní činnosti jiných než současně žijících organismů, které nám podávají alespoň částečnou informaci o tvaru a struktuře jejich těl.

Darwinova evoluční teorie seriózně potvrzena ani v paleontologii, ani v paleoantropologii. Buď je fosilní záznam krajně neúplný, jak tvrdil Darwin, což by znamenalo, že tzv. vývojové mezičlánky, např. mezi rybami, plazy a ptáky skutečně existovaly, ale nedochovaly se, nebo je naopak fosilní záznam úplný a žádné evoluční mezičlánky prostě nikdy neexistovaly, jinými slovy, ryby byly vždy rybami, plazi plazy a ptáci ptáky. Od dob Darwina bylo nashromážděno nepředstavitelné množství

Málokdo ví, že sám Charles Darwin byl nadšeným čtenářem a obdivovatelem prací Charlese Lyella a že jeho myšlenky o pomalých a postupných procesech v neživé přírodě, trvajících milióny let nakonec publikoval o cca 30 let později ve své knize "O původu druhů" v podobě své teorie přirozeného výběru. Darwin tak de facto aplikoval Huttonovu a Lyellovu tezi pomalých a postupných procesů v neživé přírodě na biologický svět, tedy na celou živou přírodu. V jeho době však reálné výzkumy na poli geologie a paleontologie nepotvrzovaly teorii přirozeného výběru. Ve své knize "O původu druhů" dokonce přiznává: "Kdo souhlasí s tím, že jsou geologické (fosilní) záznamy úplné, právem zavrhnou i celou naši teorii." Nutno zdůraznit, že do dnešních dnů nebyla

vědeckých poznatků v mnoha vědních oborech, které nenasvědčují ani zdaleka tomu, o čem byl Darwin ve své době přesvědčen.

Paleontologové zastávající evoluční paradigma chápou fosilní záznam jako, obrazně řečeno, filmový záznam nesmírně dlouhé evoluční historie živé přírody. Čím hlouběji se tedy nějaká fosilie nachází v sedimentární hornině, tím je starší. Pozoruhodné je, že byla zjištěna určitá maximální hloubka, pod kterou již nenalézáme prakticky žádné fosilie, přitom neexistuje žádný rozumný důvod, proč by sedimentární hornina v těchto hloubkách nemohla fosilie obsahovat. Sedimentární vrstva hned na touto "prázdnou" vrstvou, ve které se začínají náhle objevovat fosilie celých

ekosystémů, byla nazvána Kambrium a ono náhlé objevení se fosilií pak jako “kambrická exploze”. Naproti tomu paleontologové zastávající stvořitelské (biblické) paradigma chápou fosilní záznam jako velmi rychle vytvořený masový multivrstevnatý hrob všech ekosystémů, od hlubokomořských, přes oceánské, přímořské - šelfové, pevninské nížinné až po pevninské horské, tak jak postupovala globální povodeň za dnů Noeho z oceánu na pevninu. Proto můžeme dnes nalézat většinu velmi dobře zachovalých fosilií vodních organismů na všech kontinentech, dokonce i ve vysokých nadmořských výškách, např. na vrcholu Mt. Everestu. Tzv. kambrickou explozi vnímají zastánci stvořitelské teorie jako důkaz náhlé katastrofy, která nejprve pohřbila předpotopní oceánské ekosystémy a na ně pak nanášela další vrstvy sedimentů a v nich pohřbených pevninských ekosystémů. Myšlenka stvoření a potopy by se tedy dala vyjádřit jako “minulost je klíčem k přítomnosti”, což je přesným opakem Hutton-Lyell-Darwinovy teze.

Také máme přesvědčivé důkazy o tom, že lidé a dinosauri žili společně a že žádní zvířecí předkové člověka nikdy neexistovali. Vezměte si např. výzdobu chrámového komplexu Angkor v Kambodži s výjevy dinosaurů nebo dekorace keramiky amerických Indiánů Anasazi, Sioux a Moche s výjevy dinosaurů, nedávný archeologický nález tisíců sošek v mexickém městě Acámbaro vyobrazujících přesně těla mnoha druhů dinosaurů i ozbrojených mužů sedících na dinosaurech nebo tradiční čínské motivy sauropodních dinosaurů s dlouhými krky, jejichž fosilie byly skutečně nalezeny, kameny Ica z Peru s anatomicky přesnými vyobrazeními dinosaurů, malby dinosaurů nalezené v amazonských pralesích v severním Peru a mnoho desítek dalších hmatatelných důkazů o tom, že lidé a dinosauri žili od počátku bok po boku.

A co tzv. předkové člověka? Snad všem známý příběh “Australopithecus afarensis (Lucy)” je ve skutečnosti postaven na 40% kostře, jejíž končetiny a celkové tělesné proporce odpovídají tělu průměrného šimpanze. Kostra “Lucy” nemá žádné ruce, nohy má hrubě neúplné a zcela jí chybí chodidla. Kyčelní kloub, ramena, žebra a páteř mají podobu několika málo úlomků a charakteristické znaky lebky jako tvar očních, klenutost čela, jařmový oblouk, objem dutiny lebeční a další neodpovídají v žádném ohledu lebce člověka. Homo Erectus, Homo Sapiens Neanderthalensis (Neandertálec), Homo Ergaster či Homo Naledi byli na základě reálných nálezů klasifikováni jako 100% lidé. Nutno zdůraznit, že charakteristické fyziologické, genetické, duševní a morální znaky člověka nemohou být

zfosilizovány, proto snažit se je vyčíst z dochovaných kosterních či fosilních nálezů nemá reálnou šanci na úspěch. Kromě toho byla v této branži učiněna řada vědomých podvrhů - jako byl Nebraský či Piltdownský člověk, podobně i Australopithecus “Lucy” a mnozí další tzv. předkové člověka obsahovali ve svých kostrách kosti některých druhů opic smíchané dokonce i z několika různých míst naleziště vzdálených od sebe někdy mnoho metrů. Ve skutečnosti dle teorie stvoření jsou mnohé z těchto nálezů - především kategorie Homo Erectus - dochovanými pozůstatky potomků Noemovy rodiny po celosvětové potopě, kteří s holýma rukama osídlovali “nový” svět zničený potopou. Pokud bychom my dnes skončili naprosto odříznuti od moderní civilizace s holýma rukama v lese, byli bychom pravděpodobně do konce svého života v době kamenné, byli by z nás nejspíš lovci, primitivní zemědělci či řemeslníci ... to samozřejmě není otázka stupně vývoje člověka, jak se zastánci evoluce mylně domnívají, ale otázkou dlouhodobější kumulace poznatků a dovedností z generace na generaci a společným, postupným budováním civilizace.

Má tedy evoluční teorie nějaké hmatatelné vědecké důkazy, že je skutečně pravdivá?

OBLAST VÝZKUMU	VÝSLEDEK VÝZKUMU
SPONTÁNNÍ, POSTUPNÁ PŘEMĚNA NEŽIVÉ HMOTY V ŽIVÝ ORGANISMUS	NENALEZEN ŽÁDNÝ DŮKAZ
SPONTÁNNÍ, POSTUPNÁ PŘEMĚNA JEDNOBUNĚČNÝCH V MNOHOBUNĚČNÉ	NENALEZEN ŽÁDNÝ DŮKAZ
SPONTÁNNÍ, POSTUPNÁ PŘEMĚNA RYB V OBOŽIVELNÍKY	NENALEZEN ŽÁDNÝ DŮKAZ
SPONTÁNNÍ, POSTUPNÁ PŘEMĚNA OBOŽIVELNÍKŮ V PLAZY	NENALEZEN ŽÁDNÝ DŮKAZ
SPONTÁNNÍ, POSTUPNÁ PŘEMĚNA PLAZŮ V PTÁKY	NENALEZEN ŽÁDNÝ DŮKAZ
SPONTÁNNÍ, POSTUPNÁ PŘEMĚNA PLAZŮ V SAVCE	NENALEZEN ŽÁDNÝ DŮKAZ
SPONTÁNNÍ, POSTUPNÁ PŘEMĚNA NIŽŠÍCH SAVCŮ VE VYŠŠÍ SAVCE	NENALEZEN ŽÁDNÝ DŮKAZ
SPONTÁNNÍ, POSTUPNÁ PŘEMĚNA VYŠŠÍCH SAVCŮ V ČLOVĚKA	NENALEZEN ŽÁDNÝ DŮKAZ

4

FOSILNÍ ZÁZNAM

JE PŘESVĚDČIVÝM DŮKAZEM JASNÉ EVOLUČNÍ
POSLOUPNOSTI VÝVOJE DRUHŮ?
SHRNUTÍ NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH MYŠLENEK

Gigantické množství fosilií na všech kontinentech světa je svědectvím náhlé nedávné globální katastrofy, což odpovídá popisu Noemovy potopy v bibli. Mnoho lidí věří, že fosilie vznikají velmi dlouhou dobu, tisíce či milióny let. Ve skutečnosti jsou však fosilie důkazem toho, že se v přírodě odehrálo něco velmi rychlého.

Fosilie dokumentující velké evoluční přechody - mezi kmeny, třídami, řády a čeleděmi - většinou buď zcela chybí nebo jsou vysoce sporné. Darwin prohlásil, že fosilní záznam prokáže evoluci. Nic takového se ale dodnes nepotvrdilo.

Fosilní zástupci většiny žijících živočišných kmenů byli nalezeni pospolu v týchž vrstvách sedimentů a bez evolučních předků.

Fosilní záznam odpovídá lépe kreacionistickému modelu, který původ a historii základních druhů znázorňuje ovocným sadem. Hlavním rysem celého fosilního záznamu je to, že se v něm objevují prakticky výhradně hotové druhy. To jest, schází v něm takzvané vývojové mezičlánky.

Žijící zástupci druhů domněle vyhynulých před milióny let se od svých fosilií téměř v ničem neliší - v evolučním modelu to nedává smysl. Některé zkameněliny staré údajně milióny let vypadají prakticky stejně jako dnes žijící druhy. Pokud se však za milióny let nezměnily, kde je evoluce?

Neandertálci byli 100% lidmi. Původně byl Neandertálec představován jako polo-opice, vzdálený příbuzný člověka a obyvatel jeskyní. Ale dnes je všechno jinak, různí paleontologové tvrdí, že Neandertálci obřadně pochovávali své mrtvé, vyráběli hudební nástroje, udržovali oheň, hledali vzácné nerosty a vyráběli z nich kosmetiku.

Časté nálezy měkkých tkání uvnitř fosilií popírají evoluční časový rámec. Přítomnost nerozložené DNA v dinosauřích kostech je velmi silným důkazem proti časové škále miliónů let.

3 slavné evoluční mezičlánky z poslední doby:

■ **Ida** - údajný společný předek obou hlavních skupin primátů - poloopic a vyšších primátů (včetně člověka) starý údajně 47 miliónů let. Tato fosilie však byla jednoznačně identifikována jako lemur.

■ **Puijila** - údajný evoluční předek tuleně, živočich, který byl údajně někde na půl cesty mezi životem na souši a životem ve vodě. Žil údajně před 24-20 milióny lety. Paleontologové našli jeho téměř úplně zachovalou kostru na arktickém ostrově Devon nedaleko kanadského pobřeží. Ve skutečnosti Puijila vypadá do nejmenších detailů jako moderní vydra. Navíc samotní evolucionisté tvrdí, že Puijila žila ve stejné době jako 100% ploutvonožci, a proto není přímým předkem dnešních ploutvonožců, spíše sesterskou vývojovou linií, která však později vyhynula.

■ **Tiktaalik** - Otisky chodidel, objevené v jednom polském lomu, převrátily paleontologický svět naruby. Celé roky šířili evolucionisté úhledný evoluční příběh o tom, jak se rybám vyvinuly čtyři nohy a vykročily z oceánu na pevninu. Pravděpodobně nejznámější zkamenělinou této evoluční ikony „z moře na zem“ je Tiktaalik roseae, ryba s ploutvemi, o které se tvrdilo, že má rysy mezičlánku mezi rybami a čtyřnožci. Co upoutalo světovou pozornost je to, že stáří těchto stop je určeno (použijeme-li evoluční předpoklady) na 397 miliónů let, což je dělá o celých 18 miliónů let starší, než je samotný Tiktaalik (opět podle evolučních předpokladů). Jestliže čtyřnohá zvířata existovala o 18 miliónů let dříve, pak Tiktaalik nemůže být přechodnou fosilií, za kterou je vydáván. Je tedy náhle degradován do slepé uličky evoluce spolu se všemi ostatními fosiliemi, s nimiž byl spojován. Jinými slovy, všechny evoluční diagramy, které barvitě ukazovaly přeměnu ryby na čtyřnohého zvířecího předka jednoduše neplatí.

SLOVO MÁ VĚDEC

“Podle evoluční teorie existují tzv. živé fosilie více než 500 miliónů let! Podívejte se na dnešní medúzy, hvězdice, a mnohé další tvory, a uvidíte, že jsou prakticky úplně stejní, jako jejich fosilie z období údajně před sto milióny lety. A přitom se tvrdí, že v tomto časovém úseku, se červ změnil na vás a mě, o čemž ale neexistuje jediný fosilní důkaz!”

DONALD BATTEN, Ph. D.

Ph. D. v rostlinné a environmentální fyziologii a taxonomii / University of Sydney, Austrálie / CEO CMI Austrálie
bližší info: <https://creation.com/dr-don-batten-cv>

Návodné otázky a internetové odkazy (anglicky) pro další studium:

- 1 Přibližně jak dlouho trvá, než vznikne fosilie (zkamenělina)? Vyjmenujte základní podmínky, které musí být splněny, aby mohla fosilie vůbec vzniknout. creation.com/fossils
- 2 Potvrzuje globální struktura fosilního záznamu (= všechny zkameněliny, které byly dosud nalezeny) Darwinův pohled na evoluci života na Zemi? creation.com/re2ch8; creation.com/refutingch3
- 3 Kde nalézáme přesvědčivé důkazy pro evoluci mezi blízkce příbuznými druhy a mezi vzdáleně příbuznými druhy (z různých kmenů)? Které z nich by vyžadovaly více tzv. přechodných druhů? creation.com/fossils#missing
- 4 Co odpovídá lépe struktuře fosilního záznamu - 'kreacionistický ovocný sad' nebo 'evoluční strom života'? creation.com/creationist-orchard
- 5 Proč je tzv. Kambriká exploze závažným problémem pro evoluci (evoluční teorii)? creation.com/exploding-evolution
- 6 Je fosilní záznam 'neúplný'? Na základě čeho to můžeme tvrdit? creation.com/werner
- 7 Co to jsou 'živé fosilie' a proč jsou velkou výzvou pro evoluci (evoluční teorii)? creation.com/anthropology#neandertals
- 8 Jaké je kreacionistické vysvětlení existence tzv. člověka Neandertálského? creation.com/dinosaur-soft-tissue
- 9 Proč jsou časté nálezy měkkých nerozložených a nefosilizovaných tkání (např. krevních buněk, krevních vlásečnic, šlach, svaloviny apod.) uvnitř i vně dinosauřích kostí velkou výzvou pro evoluční časový rámec - tj. milióny až desítky miliónů let?
- 10 Otázka k diskusi. Je tzv. fosilní záznam přítelem nebo nepřítelem evoluční teorie? Svoji odpověď zdůvodněte.
■ Pro podrobnější informace o 'fosilním záznamu' a hlubší studium tématu stvoření vs. evoluce v českém jazyce si můžete zakoupit podrobnou 300-stránkovou publikaci - Achillovy paty evoluce - na eshopu společnosti Maranatha z.s. a přečíst si její 4. kapitolu.
■ Nejčastější otázky a odpovědi na téma "fosilní záznam" naleznete v anglickém jazyce na <https://eshop.maranatha.cz>

Sledujte nás na www.genesisera.cz

GEOLOGICKÝ ZÁZNAM

DŮKAZY O MILIÓNECH LET NEBO
O NEDÁVNÉ GLOBÁLNÍ KATASTROFĚ?

5

“

Z erupce sopky Mt. St. Helens, víme, že opravdu existují geologické procesy, které se mohou odehrát během okamžiku. Ze vzniklého sedimentu jsme zjistili, že je skutečně možné, aby několikametrový horninový útvar s jemnými lamelami a tenkým vrstvením mezi nimi, byl vytvořen doslova za pár dnů. Eroze malých kaňonů nám jako miniaturní geolaboratoře pomáhají pochopit, jak vznikly systémy větších kaňonů, jako Grand Canyon, či jiné kaňony na Americkém jihozápadě. Ty se utvořily v jednom případě za den a v jiném za pár měsíců. Tyto procesy nám otevírají okno k pochopení rozsáhlejších katastrof a pomáhají nám modelovat tyto rozsahově větší katastrofy, když se snažíme aplikovat naše vědomosti z geologie na Noemovu potopu.

”

doc. MARCUS R. ROSS, Ph. D.

University of Rhode Island, USA
docent geologie a zástupce ředitele Centra
pro výzkum stvoření na Liberty University
v Lynchburgu, USA
bližší info: creation.com/marcus-r-ross

Obvyklým názorem široké odborné i laické veřejnosti na původ nikoliv pouze fosilií, ale i uhlí, ropy, zemního plynu, dále horských masivů, úžin, kaňonů, ostrovů i celých kontinentů je ten, že vznikaly mnoho miliónů let postupnými a pomalými procesy. Tento názor je však docela mladý a jeho masové přijetí nejen mezi geology, paleontology a paleoantropology, ale i mezi širokou laickou veřejností, započalo až někdy ve 2. polovině 19. století. V té době totiž začalo být uznáváno zcela jiné paradigma - což je jinými slovy obecně uznávaný vzorec myšlení. Původním paradigmatickým ve vědě

ještě počátkem 19. století byl názor, že drtivá většina sedimentárních hornin spolu s fosiliemi organismů, které jsou v nich uvězněné, má svůj původ v celosvětové potopě za dnů Noeho (přibližně 2500 let před Kristem), tedy v náhlé katastrofě globálních rozměrů. Tento židovsko-křesťanský pohled byl však v průběhu 19. století nahrazen tzv. uniformitarismem, se kterým přišel skotský právník Charles Lyell v letech 1830-1833. Ten ve svém díle "Principy geologie" argumentoval tím, že při vysvětlování geologických a paleontologických jevů bychom se neměli odvolávat na jednorázové katastrofické události (např. Noemovu potopu), ale naopak bychom ve svých úvahách měli vycházet výhradně z pomalých a postupných procesů, které můžeme pozorovat v současné přírodě. Lyellův argument, původně navržený Jamesem Huttonem, by se dal vyjádřit pregnantně jako: „přítomnost je klíčem k minulosti“. Tento argument byl samozřejmě nesprávný, ale ve své době získal značnou publicitu a všeobecné přijetí, a stal se tak záhy novým paradigmatickým ve všech tzv. historických vědách - v geologii, paleontologii, stratigrafii, paleoantropologii, historické biologii (dnes nesprávně označované jako evoluční biologie) apod.

Otázka vzniku uhlí, ropy a zemního plynu byla rovněž silně poznačena

Hutton-Lyell-Darwinovým paradigmatickým uniformitarismu. Světlo do této problematiky vnesly až reálné laboratorní výzkumy ve 2. polovině 20. století. Bylo dokázáno, že bez přístupu vzduchu lze při vysokých teplotách a tlacích vytvořit ze surového dřeva (obecně rostlinného materiálu) černé uhlí během několika minut či hodin, dalším stlačováním uhlí lze pak vytvořit např. diamant. Nejen proto se lignit a obecně hnědé uhlí nalézají relativně blízko povrchu, kdežto černé uhlí a antracit v hloubkách okolo 1 km pod povrchem a diamantové doly v ještě větších hloubkách okolo 2 km i více. Ostatně dřevěné uhlí na váš zahradní gril bylo vyrobeno během několika málo hodin, podobně např. i koks z černého uhlí v koksárnách. Což znamená, že pro vytvoření uhelných slojí nebo třeba diamantů není vůbec potřebná dlouhá doba, natož milióny či dokonce stamilióny let. Stačí jen vhodná kombinace tlaku a teploty bez přístupu kyslíku. Zajímavé je také to, že k vytvoření např. 10 metrové sloje kvalitního černého uhlí potřebujeme stlačit přibližně 100-150 metrů silnou souvislou vrstvu rostlinného materiálu. Nejtlustší uhelná sloj na světě je vysoká 230 m a nachází se v Loy Yang v australské Viktorii. Tato lignitová sloj začíná v hloubce 21,3 m pod povrchem a k jejímu vytvoření bylo nutné stlačit nejméně 500 metrů tlustou souvislou vrstvu rostlinného materiálu. Jen těžko si lze představit proces, který by dokázal na jednom místě vyprodukovat takhle silné koberce rostlinného materiálu, než právě celosvětová potopa. Podobný argument rychlého vzniku platí i pro tvorbu ropy a zemního plynu, kdy dochází v různých vrstvách podloží k rychlé přeměně organických sloučenin, především tuků, rostlinných i živočišných barviv a dalších látek pocházejících ze zbytků těl živočichů a rostlin na bohatou směs uhlovodíků - alkanů, izoalkanů, cykloalkanů, arenů a dalších látek.

Realita celosvětové potopy je sice v novodobé historii mnohými laiky i odborníky maximálně zpochybňována, ale reálných důkazů svědčících jednoznačně o tom, že k této globální povodni skutečně došlo v relativně nedávné době, je již takové množství, že je lze jen velice těžko ignorovat či jakkoliv zpochybnit. Např. existence zlomů pevninských desek, které na oceánských hřbetech do sebe zapadají doslova jako puzzle a vytvářejí jediný souvislý kontinent, o jehož existenci v období před celosvětovou potopou Bible hovoří na několika místech. Rovněž analýza seizmologických dat ukázala, že ve velkých hloubkách v blízkosti zemského jádra se nalézají chladné horninové útvary, které zkrátka nemohou být milióny let staré. Také novodobé důkazy rychlých změn magnetického pole Země v nedávné době poukazují na realitu strašlivě

katastrofy globálních rozměrů, která zničila celou tehdejší civilizaci a přírodu. Také existence velkých kaňonů na americkém jihozápadě, v Jižní Americe, v Austrálii, ale třeba i v České a Slovenské republice, svědčí o existenci krátkodobých mohutných průtoků vody stále ještě měkkým sedimentárním terénem během opadávání vod potopy. Podobně i tzv. kontinentální sprint a rychlé klesání oceánských desek pod pevninské, včetně rychlých propadů oceánského dna ještě v průběhu potopy, vedlo k velmi rychlému vytvoření všech vysokých horských pásem, jako jsou Alpy, Himálaj, Skalnaté hory, Nízké a Vysoké Tatry apod.

Kromě všech těchto hmatatelných vědeckých důkazů existují také mnohé písemné a kulturní prameny ze všech koutů světa. Příběh o globální potopě je součástí místních tradic každého obydleného kontinentu. Pravděpodobně nejznámějším příběhem o potopě, kromě Bible, je epos o Gilgamešovi, pocházející z Babylóna ze 7. st. př. n. l.. Kromě něj existuje ještě dalších více než 270 příběhů o potopě, které zaznamenali lidé po celém světě – např. staro-Řecké, Aztécké z oblasti střední Ameriky, Egyptské, Iránské, dále z oblastí Velké Británie, Skandinávie, Číny, Austrálie a dokonce i z Tichomořských ostrovů. Nabízí se logický závěr, a sice že takto rozšířený příběh bude mít reálný historický základ. Mohli bychom jmenovat mnoho desítek dalších podobných důkazů o tom, že biblická zpráva o celosvětové potopě není pohádkou pro naivní a nevzdělané lidi, ale naopak stojí jako nepřehlédnutelné svědectví o globální záhubě všech bezbožných a zlých lidí, kteří nikdy nepřijali ani jedinou nabídku ke změně a nápravě svých životů.

FOSILNÍ ZÁZNAM

5

GEOLOGICKÝ ZÁZNAM

DŮKAZY O MILIÓNECH LET NEBO O NEDÁVNÉ GLOBÁLNÍ KATASTROFĚ?
SHRNUTÍ NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH MYŠLENEK

- **Uniformitarismus (aktualismus) - tj. předpoklad pomalých a postupných procesů - již není mezi geology všeobecně přijímán.** Ve skutečnosti katastrofy mají na svědomí většinu toho, co dnes vidíme v geologii.
- **Novodobé katastrofy - např. exploze sopek, povodně apod. - pomáhají vědcům modelovat rozsáhlejší geologické procesy (např. Noemovu potopu).** Například z erupce sopky Mt. St. Helens víme, že opravdu existují geologické procesy, které se mohou odehrát během okamžiku.
- **Útvary jako jsou kaňony, propasti a úžiny dokáže vytvořit silný proud vody a bahna během několika dnů.** Stačí jediná erupce sopky, náhlé tání ledovce, lokální silná záplava s velkým množstvím sedimentů apod.
- **Mnohé geologické objevy nasvědčují velmi rychlé tektonice litosferických desek v nedávné minulosti.** Současná rychlost pohybu litosferických desek je jen dohasínajícím zbytkem kontinentálního sprintu v období po celosvětové potopě.
- **Rychlá změna magnetického pole Země.** Máme důkazy, že překlopení magnetického pole muselo v nedávné minulosti proběhnout velice rychle, což je přesně to, co očekávají geologové potopy.
- **Zkroucené (silně zvrásněné) avšak nepolámané sedimentární horniny jsou důkazem rychlých ohybů ještě měkkých sedimentů po potopě.** Již ztvrdlá hornina je totiž křehká! Jakmile se ji pokusíte ohnout, zlomí se.
- **Gigantická množství sedimentárních hornin a jejich struktura dokonale zapadá do příběhu z Genesis o Noemově potopě.**

SLOVO MÁ VĚDEC

“ Když se podíváme na geologii Země, zjistíme, že současné procesy nevysvětlují, co vidíme. – To, co vidíme, spíše poukazuje na katastrofické procesy v minulosti a když přemýšlíme o tom, co by to mohlo být, přesně to zapadá do příběhu v Genesis o Noemově potopě, která zničila celý svět. ”

TASMAN B. WALKER, Ph. D.

geolog a doktor mechanického inženýrství
University of Queensland, Austrálie
bližší info: creation.com/dr-tasman-bruce-walker

Návodné otázky a internetové odkazy (anglicky) pro další studium:

1 Co je to uniformitarismus? Jak ovlivnila tato myšlenka počátky moderní geologie? Je uniformitarismus vědci všeobecně přijímán i dnes?

creation.com/loess-problems;
creation.com/the-science-of-charles-lyell

2 Jsme oprávněni extrapolovat (zobecnovat) v současnosti probíhající pomalé, pozvolné geologické procesy neomezeně do minulosti? Jinými slovy, vytvářely a přetvářely zemský povrch v minulosti vždy výhradně takové (pomalé) procesy, které můžeme pozorovat v dnešním světě?

creation.com/evolutionist-geologists-must-face-the-evidence

3 Jak pomohla erupce sopky St. Helens v roce 1980 vrátit zpět do moderní geologie tzv. katastrofismus?

creation.com/lessons-from-mount-st-helens;
creation.com/lessons-from-mount-st-helens-czech (česky),
creation.com/after-devastation-the-recovery

4 Jaké důkazy máme pro podporu katastrofické deskové tektoniky?

creation.com/catastrophic-plate-tectonics-the-geophysical-context-of-the-genesis-flood;
creation.com/inconsistencies-in-the-plate-tectonics-model;
creation.com/plate-tectonics-today
creation.com/warped-earth

5 Vysvětlíte tvorbu silně pokroucených (zvrásněných) hornin bez polámání křehké skály v kontextu biblické Noemovy potopy.

6 Vysvětlují současné procesy to, co vidíme v geologii (v geologickém záznamu)? Pokud ne, proč?

creation.com/grasshopper-geologist

7 Jakým způsobem vyvracejí katastrofické procesy myšlenku, že se horniny (celý geologický záznam) utvářely pomalu a postupně mnoho miliónů let?

8 Otázka k diskusi. Je geologický (horninový) záznam přítelem nebo nepřítelem evoluční teorie? Svoji odpověď zdůvodněte.

■ Pro podrobnější informace o 'geologickém záznamu' a hlubší studium tématu stvoření vs. evoluce v českém jazyce si můžete zakoupit podrobnou 300-stránkovou publikaci - Achillovy paty evoluce - na eshopu společnosti Maranatha z.s. a přečíst si její 5. kapitolu.

<https://eshop.maranatha.cz>

■ Nejčastější otázky a odpovědi na téma "geologický záznam" naleznete v anglickém jazyce na

creation.com/geology

RADIOMETRICKÉ DATOVÁNÍ

NESPORNÝ DŮKAZ O MILIONECH LET?

6

“

Mnozí lidé jsou přesvědčeni, že použitím těchto metod vědci dokážou přímo naměřit miliardy let věku skal. A potom to používají, aby zdiskreditovali biblickou historii. Ale to je hluboký omyl.

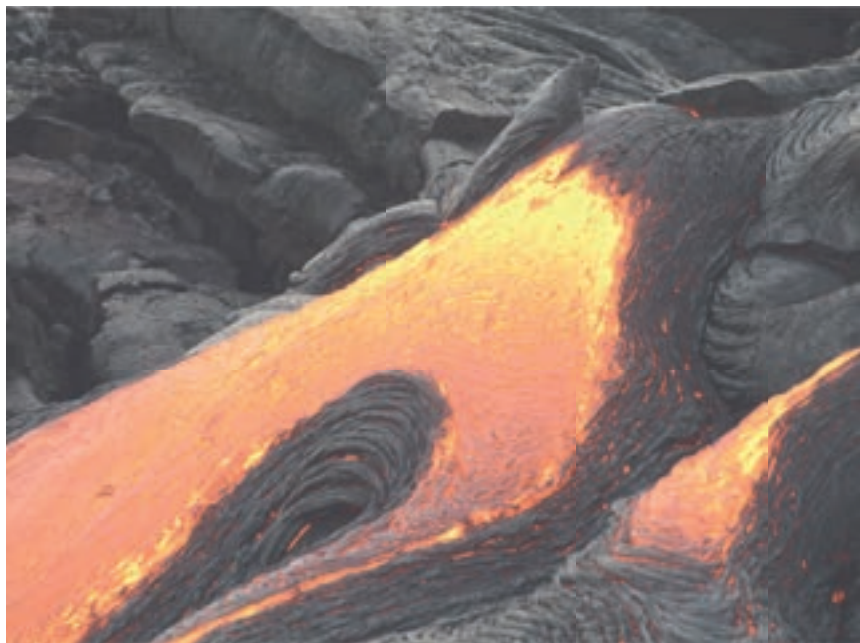
”

JIM MASON, Ph. D.

Ph. D. v experimentální nukleární fyzice
McMaster University, Kanada
bližší info: creation.com/dr-jim-mason

Přesvědčení, že Země je velmi stará (>100 miliónů let), je starší, než jakákoliv radioizotopová datovací metoda! V předchozí kapitole jsme si řekli, že předpoklad pomalých a postupných procesů a z toho vyplývajícího vysokého stáří Země byl do geologie zaveden Huttonem a Lyellem během 1. poloviny 19. století. Tehdy však ještě žádné radioizotopové datovací metody neexistovaly.

Čas (plynutí času) se ve fyzice měří obecně pomocí cyklických dějů nebo pomocí transformačních dějů ostálé rychlosti přeměny. Ovšem stáří (uplynulý čas) přímo změřit nelze, protože nelze zpětně změřit počet uplynulých cyklů jakéhokoliv cyklického děje od neznámého okamžiku, kdy daný děj začal existovat a u transformačních dějů zase nelze zpětně změřit, byla-li rychlost té které přeměny po celou historii vzorku skutečně stálá ani jaký byl počáteční stav systému. Věk (stáří) čehokoliv proto nikdy není ani nemůže být výsledkem jakéhokoliv měření! To, co se měří, je skutečně vždy pouze současný stav vzorku, a nikoliv jeho historie (stáří), ta se naopak předpokládá. Jinými slovy ve vzorku se měří pouze současné množství radioaktivního izotopu nějakého prvku a současné množství produktů jeho radioaktivního

rozpadu a také současná (střední) rychlost rozpadového procesu označovaná jako poločas rozpadu. Co však změřit nelze a co se tedy předpokládá (de facto hádá), je: a) počáteční (radioizotopové) složení vzorku a jeho okolí, b) historie rychlosti radioaktivního rozpadu, c) historie možné pozdější (de)kontaminace vzorku a jeho okolí, d) teplotní/tlaková historie vzorku a případně některé další parametry. Kromě toho nelze změřit (ani vypočítat), kdy v historii začaly na Zemi existovat radioaktivní prvky (radioaktivní izotopy prvků), a tedy radioaktivita jako taková. Biblický stvořitelský model předpokládá počáteční dokonalost celého stvoření, což zahrnuje původní neexistenci radioaktivity v přírodě včetně dokonalé regenerace všech živých organismů, a také neexistenci agresivity, chorob, utrpení a smrti. Biblický časový rámec pro stáří světa se pohybuje v horizontu přibližně 6 tisíc let. Tento údaj byl zjištěn detailní analýzou biblických rodokmenů některými předními světovými historiky - Josefem Flaviem, Origenem z Alexandrie, Augustinem z Hippa, Jamesem Ussherem, Isaacem Newtonem a dalšími.

Často zmiňovanou radioizotopovou datovací metodou je uhlíková metoda C14. Střední poločas rozpadu radioaktivního uhlíku C14 na neradioaktivní dusík N14 je 5730 let. Je pozoruhodné, že v mnoha různých hloubkách a nalezištích uhelných slojí, o kterých se tvrdí, že jsou staré stovky miliónů let, bylo naměřeno poměrně velké a ve všech případech statisticky stejné množství C14. C14 byl naměřen dokonce i v diamantech, o kterých se tvrdí, že jsou staré více než 1 miliarda let. Obecně C14 je nalézán prakticky ve všech hloubkách tzv. geologického záznamu, a to po celém světě, což je v příkrém rozporu se skutečností, že jen za 100 000 let se rozpadne tolik C14, že je již prakticky neměřitelný i nejmodernějšími přístroji.

Vznik radioaktivních izotopů, poškozujících všechny živé organismy, chápeme jako jeden z důsledků narušení kvality (a struktury) původně dokonalého životního prostředí, a to vinou člověka! Biblický stvořitelský model předpokládá absolutní nadřazenost a preexistenci duchovního, informačního světa nad světem materiálním. V materiálním světě by pouhá materiální příčina mohla vypůsobit nějaký materiální následek skutečně až za velmi dlouhou dobu, v řádu tisíců let i déle, podle rychlosti příslušných materiálních procesů. Avšak nemateriální příčina může vypůsobit materiální následek v materiálním světě doslova během okamžiku. Konkrétním příkladem mohou být některé buněčné procesy v přítomnosti a bez přítomnosti speciálních enzymů. Vlastnosti enzymů jsou naprogramovány jazykovým systémem DNA kódu, což je nemateriální - informační - příčina. Bez enzymu by však stejná metabolická reakce pouze v materiální, tedy

chemické rovině, trvala teoreticky milióny nebo dokonce miliardy let. Podobně platí, že materialisticky, ateisticky uvažující člověk by přirozeně sám od sebe nedokázal poznat a přijmout Boží dokonalý charakter a lásku k člověku ani za milión let, pokud by mohl žít tak dlouho. Pokud však nějaký člověk přijme s důvěrou a vděčností Kristovo evangelium - Boží Slovo - může se tento zázrak poznání Boha a Jeho vztahu k nám odehrát během několika málo okamžiků. Předpotopní lidé měli osobní svědectví očitých svědků stěžejních historických událostí světových dějin počínaje životem v Ráji, kde byl Bůh osobně přítomen, přes pád člověka a Kainovu bratrovraždu krátce po vyhnání z Ráje až po hromadné odmítnutí Boha a Jeho dokonalého charakteru Kainovým potomstvem. Většina z těchto lidí mohla osobně slyšet vyprávění a důrazná varování Adama a Evy, prvních lidí, a stejně tak mnohých dalších předpotopních patriarchů - např. Metuzaléma, Noema apod., kteří zvali celý svůj život druhé lidi k pokání a odvrácení se od zlého. Jen výjimečně jim však někdo z tehdejších lidí naslouchal. Těžko si lze představit, jakého stupně vzdělanosti, zručnosti a invence mohli dlouhověcí předpotopní lidé dosáhnout s tehdejšími duševními a tělesnými možnostmi, a přeci jim to nepomohlo v tom nejdůležitějším - v poznání Boží lásky a dokonalého charakteru, které by se projevilo hlubokou vnitřní proměnou jejich srdce a charakteru. Nakonec všechna jejich ohromná vědecká a umělecká díla podněcovaná bezbožnou pýchou, vzájemnou závistí a hraním si na Boha s rachotem zanikla ve vodách potopy včetně jich samotných. Kdo z dnešních lidí žijících podobným životem by se nesnažil toto svědectví celosvětové potopy včetně všech laskavých ale důrazných varování před blížící se záhubou zamést pod koberec? Jsme ještě oslovitelní a poučitelní nebo jsme opět, jako již poněkolikáté v historii světa, ve stavu, v jakém byl svět před Noemovou potopou?

6

RADIOMETRICKÉ DATOVÁNÍ

NESPORNÝ DŮKAZ O MILIONECH LET?

SHRNUTÍ NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH MYŠLENEK

- **Veškeré výsledky radiometrického datování jsou produktem výpočtů založených na nejspornějších (nezměnitelných) předpokladech.**
- **Známé proudy mladé lávy byly po vychladnutí "datovány" na stáří několika miliónů let.**
- **Stáří hornin se často velmi liší od stáří v nich pohřbených fosilií, což svědčí o nespolehlivosti datovacích metod.**
- **Bylo zjištěno, že poločasy rozpadu některých radioizotopů se v minulosti měnily, zatím z neznámých důvodů.** Tzn. že jeden z hlavních předpokladů těchto datovacích metod obecně nemusí platit.
- **Vysoké množství těkavého hélia uvnitř zirkonových krystalů je důkazem, že nemohou být 1,5 miliardy let staré, jak tvrdí zastánci evoluce.**
- **Uhlík ^{14}C se po 1 miliónu let stává neměřitelným, přesto je běžně nalézán v diamantech, o kterých se tvrdí, že jsou staré 1 až 3 miliardy let.**
- **Přesvědčení, že Země je velmi stará (>100 miliónů let), je starší, než jakákoliv radioizotopová datovací metoda.**

SLOVO MÁ VĚDEC

“ My vlastně těmito metodami neměříme věk, ale pouze množství izotopů v horninách nebo fosiliích. Výsledné stáří vzorku je pak otázkou výkladu těchto množství za použití jistých předpokladů. Stáří vzorku ale přímo změřit nelze.

”

JONATHAN D. SARFATI, B.Sc. (hons.), Ph.D., F.M.

Ph. D. ve fyzikální chemii a spektroskopii
Victoria University of Wellington, Nový Zéland
Ve 22 letech publikoval své výzkumy v prestižním časopise Nature. / 1988 F.I.D.E. - mezinárodní šachový mistr / Spoluzakladatel křesťanské apologetické společnosti Wellington Christian Apologetics Society
Autor mnoha odborných publikací vydávaných ve statisícových nákladech
bližší info: creation.com/dr-jonathan-d-sarfati

Návodné otázky a internetové odkazy (anglicky) pro další studium:

- 1 Umožňují radiometrické datovací metody přímo měřit věk hornin? Pokud ne, proč?
 - 2 Vyjmenujte předpoklady většiny radiometrických datovacích metod.
a) ...
b) ...
c) ...
 - 3 Existují nějaké důkazy pro podporu myšlenky, že se rychlosti radioaktivního rozpadu prvků mohou v čase měnit?
 - 4 Vysvětlete, jak je možné, že proudy čerstvé lávy (resp. lávy vzniklé v novodobé historii) byly "datovány" na stáří několika milionů let. Na základě čeho potom můžeme věřit tomu, že i tzv. prehistorické proudy ztvrdlé lávy (tj. lávy jejíž vznik nikdo z lidí neviděl) jsou staré milióny let?
 - 5 Korespondují číselné hodnoty stáří (věku) hornin vždy s číselnými hodnotami stáří (věku) v nich obsažených fosiliích?
 - 6 Proč je přítomnost radioaktivního izotopu uhlíku C14 v uhlí, diamantech a fosiliích obrovskou výzvou pro evoluční časový rámec (tj. milióny a miliardy let)?
 - 7 Otázka k diskusi. Je radiometrické datování přítelem nebo nepřítelem evoluční teorie? Svoji odpověď zdůvodněte.
- Pro podrobnější informace o radiometrickém datování a hlubší studium tématu stvoření vs. evoluce v českém jazyce si můžete zakoupit podrobnou 300-stránkovou publikaci - Achillovy paty evoluce - na eshopu společnosti Maranatha z.s. a přečíst si její 6. kapitolu.
- Nejčastější otázky a odpovědi na téma "radiometrické datování" naleznete v anglickém jazyce na

creation.com/radioactive-dating-failure

creation.com/radio-decay

creation.com/radio-conflict

creation.com/fossil-wood

creation.com/cab4;

creation.com/diamonds;

creation.com/petrified-wood-fast-or-slow

<https://eshop.maranatha.cz>

creation.com/dating

KOSMOLOGIE

JE TO TESTOVATELNÁ VĚDA?

7

“

Víte, velký třesk se často prezentuje jako hotová věc, jako něco, co je poctivě prozkoumáno a pochopeno a jako by všechny důkazy neúprosně směřovaly k podpoře evolučního obrazu minulosti staré milióny let. Velký třesk je ale jen představa pokoušející se obrátit daleko do minulosti vše, co dnes ve vesmíru pozorujeme. Takže když se dnes hvězdy a galaxie od nás vzdalují, vypadá to, jako by vše vycházelo z jednoho pomyslného bodu, a lidé se mohou domnívat, že to celé explodovalo před 14 nebo 15 miliardami let, a to co dnes ve vesmíru vidíme, jsou jen následky a dozvuky. Ve skutečnosti ale velký třesk nedokáže vysvětlit astronomická pozorování v mnoha naprosto zásadních ohledech.

”

MARK HARWOOD, Ph. D.

Doktor inženýrství a specialista na konstrukce satelitů / University of Sydney, Austrálie
vědecké zaměření: konstrukce radioteleskopů a počítačové metody optimalizace vyzařování satelitních antén a jejich měření

Byl jednou z klíčových osobností ve vývoji australského národního satelitního systému Pracoval řadu let v leteckém průmyslu ve vysokých funkcích řízení a plánování

V současnosti pracuje v CMI jako popularizátor vědy a vedoucí vzdělávacích programů v Austrálii a v Singapuru.

bližší info: creation.com/dr-mark-harwood

Nejčastěji přijímaným a všeobecně uznávaným pohledem na původ a historii vesmíru je tzv. velký třesk - odborně nazývaný "standardní Λ CDM kosmologický model založený na velkém třesku". Obvyklým názorem široké odborné i laické veřejnosti je to, že se jedná o nejpřesnější současný popis vzniku a historie vesmíru. Ve skutečnosti však tento model vychází z řady vysoce sporných předpokladů a experimentálně neověřitelných parametrů a koeficientů, které evoluční kosmologové postupně zavedli proto, že v mnoha základních ohledech nesouhlasil s reálnými pozorováními. Zdůrazněme hned na začátek, jaký je rozdíl mezi kosmologem a astronomem. Kosmolog je ve své podstatě teoretický fyzik a filozof, který se snaží zformulovat teorii o vzniku a historii vesmíru, jenž by souhlasila s tím, co dnes ve vesmíru reálně pozorujeme. Vznik a historii vesmíru však nikdo z lidí neviděl a nemůže ji zpětně ani pozorovat ani testovat, proto nemůžeme kosmologii zařadit mezi přírodní vědy a v jistém smyslu ani do obecné vědy. Zastánci velkého třesku sice říkají, že pohled do vzdálených koutů vesmíru je jako pohled do minulosti vzdálené miliardy let, ale není to nic jiného než domněnka a přání, které ve skutečnosti nesouhlasí s tím, co reálně pozorujeme. Naproti tomu astronomové jsou lidé, kteří pozorují současný vesmír a snaží se nějak systematicky zmapovat a popsat jeho současný stav pomocí známých fyzikálních zákonů a teorií. K tomu používají různé teoretické matematické modely, které však musí vždy nemilosrdně konfrontovat s reálnými pozorováními. Kosmologové ale nic takového dělat nemusí, protože neřeší současnost, ale především neopakovatelnou minulost a neopakovatelný počátek, o kterých mají jen velmi neúplné nebo dokonce žádné informace. Nutno zdůraznit, že astronomové de facto vůbec neexperimentují, protože objekt jejich studia je příliš rozměrný a příliš vzdálený, než aby bylo možno jej podrobovat řízenému laboratornímu výzkumu. Pravda, můžeme v laboratoři zkoumat např. písek z Měsíce, úlomky meteoritů, popř. vyslat sondu "nadupanou" nejmodernějšími analytickými přístroji k nějaké planetě sluneční soustavy, přesto ale v drtivém počtu případů máme z těchto misí pouze několik málo fotografií, optických spekter, změřených magnetických či gravitačních polí, popř. chemických složení navštívených míst sluneční soustavy. Proto hlavním a v mnoha případech jediným zdrojem informací o vesmíru jsou pro nás astronomická pozorování. To je důvod, proč astronomii řadíme mezi tzv. vědy observační (pozorovací) a nikoliv mezi experimentální. Astronom totiž nemůže vzít hvězdu, galaxii nebo planetu do laboratoře, měnit nejrůznější parametry a podmínky a sledovat, jak se mění chování těchto objektů. Stejně tak si nemůže vzít jiný vesmír s jinými základními fyzikálními parametry a vlastnostmi do laboratoře a zkoumat jeho chování a porovnávat je se současným vesmírem, který vidíme. Zkrátka vesmír nám lidem nenabízí žádný kontrolovaný experiment. Narozdíl od kosmologie se však stále jedná o vědu, a to proto, že zkoumá současný stav vesmíru a své teorie pravidelně konfrontuje se současnou realitou. Můžeme tedy říci, že astronom pozoruje něco, o čem neví, jak to vzniklo, protože vznik vesmíru, galaxií, hvězd, planet nebo měsíců skutečně nikdy

žádný člověk neviděl. Lidé však touží vědět, odkud tyto objekty pocházejí. Jak jsme si řekli na začátku, tou nejčastější představou je dnes velký třesk. Kosmologové, kteří s tímto modelem přišli, tvrdí, že vesmír je vyplněn čímsi neviditelným, co zásadním způsobem ovlivňuje všechno, co vidíme. Nazvali to temná energie a temná hmota. Původní odhad byl takový, že 74% vesmíru je temná energie, 22% temná hmota a pouhá 4% je běžná hmota, z níž jsou sestaveny hvězdy, planety, stoly, židle, těla všech rostlin, zvířat i lidí. V květnu 2009 byla Evropskou vesmírnou agenturou vyslána do vesmíru sonda Planck. V červnu 2013, krátce po zveřejnění prvních výsledků, změnili kosmologové odhadované množství temné energie na 68%, temné hmoty na 27% a normální atomární hmoty na 5%. Vypadalo to, jako bychom byli svědky zpřesňování a jemného doladování těchto hodnot díky nejmodernějším technologiím a obrovskému úsilí týmu vědců. Ve skutečnosti však je zde několik zásadních problémů, o kterých se mlčí. Uvedené původní procentuální hodnoty odvozené z vysokých červených posuvů supernov zásadním způsobem nekorespondují s hodnotami odvozenými z měření sondy Planck. Již více než 40 let hledají fyzikové hmatatelné důkazy existence temné hmoty v laboratořích. Dosud však nic takového nebylo rigorózně ověřeno. Podobně i tzv. temná energie, o které se hovoří jako o určitém druhu anti-gravitace, která údajně způsobuje stále se zrychlující rozpínání vesmíru, je stále jen na úrovni hypotézy. V roce 2011 obdrželi 3 fyzikové Nobelovu cenu za objev zrychlujícího se rozpínání vesmíru, z čehož většina usoudila, že temná energie musí být skutečná. Problém je ale v tom, že temná energie neodpovídá vůbec ničemu, co známe z mnoha desítek let náročných experimentů ve všech laboratořích světa. Astrofyzik prof. Richard Lieu z University of Alabama řekl: "... samotná astronomická pozorování nemohou být nikdy použita jako důkaz fyzikální teorie "mimo jakoukoliv pochybnost". Důvodem je to, že žijeme pouze v tomto konkrétním vesmíru, který nám neumožňuje provést nezbytný "kontrolní experiment", bez kterého nelze výše uvedená tvrzení prohlásit za vědecký fakt." Jinými slovy, neexistuje žádná možnost, jak provést řízenou interakci s celým vesmírem a dostat z něj odpověď, která by nám potvrdila nebo zamítla konkrétní teorii.

Prof. Lieu zveřejnil 5 tzv. důkazů velkého třesku, ve kterých kosmologové používají "neznámé" k vysvětlení "neznámých". To nemá nic společného s astrofyzikou, která hledá vysvětlení vesmírných jevů pomocí známých faktů, zákonů a laboratorně ověřených teorií. Přesto nám kosmologové tvrdí, že tyto údajné důkazy velkého třesku byly vysvětleny a v případě tzv. kosmického záření na pozadí dokonce předpovězeny v rámci standardního Λ CDM kosmologického modelu. Ve skutečnosti však žádný z nich není založen na reálných laboratorních experimentech a nejspíš ani nikdy nebude. Ony "neznámé" jsou uvedeny kurzívou.

- 1 rudý posuv světla galaxií se vysvětluje *rozpínáním prostoru*
- 2 kosmické záření na pozadí se vysvětluje jako *dohasínání* velkého třesku
- 3 pozorovaný pohyb hvězd a mračen plynů uvnitř disků spirálních galaxií se vysvětluje *temnou hmotou*
- 4 vzdálené supernovy svítí slaběji, než by měly, z čehož vyplývá, že rozpínání vesmíru se zrychluje - a to se vysvětluje přítomností *temné energie*
- 5 vyhlazenost (plochost) prostorové geometrie vesmíru a jeho isotropie se vysvětluje tzv. *inflací (rozpínáním) vesmíru rychlejší než světlo v raných stádiích vesmíru*

Profesor John G. Hartnett prohlásil na adresu těchto tzv. důkazů, že standardy užívané v těchto tzv. "kosmologických experimentech" by nikdy neprošly náročnými procedurami v jeho laboratoři. Přitom odevšad slycháme, že žijeme v období "přesné kosmologie". Jeden ze současných světově nejznámějších kosmologů, Dr. Max Tegmark, prohlásil: "... ještě před 30 lety byla kosmologie považována za něco mezi filozofií a metafyzikou, kdy se v hospodě sešlo pár přátel, kteří spekovali nad tím, co se to tehdy stalo a pak šli zase domů, protože nic víc vlastně dělat nemohli. Dnesse však blížíme ke konzistentnímu obrazu toho, jak se vesmír vyvíjel od nejranějších fází své existence až do současnosti." Ale jak může být něco takového pravda, když je tzv. 5 důkazů velkého třesku vysvětleno pomocí neznámých? To je logický protimluv, který je ale dnes všeobecně přijímán. Podobně jako Dr. Tegmark hovořil nedávno i nositel Nobelovy ceny za fyziku a poradce Obamovy vlády, Steven Chu. Ve svém projevu k velkému shromáždění středoškoláků na Australské národní univerzitě v Canbeře v roce 2005 řekl: "Dnes už víme o vesmíru téměř vše, co je možno vědět, kromě několika drobných detailů - co je temná energie a temná hmota." To je ale těch 96% vesmíru, o kterých z laboratorního hlediska nevíme vůbec nic.

Musíme si uvědomit, že historie vesmíru nemůže být získána z nějakého teoretického modelu, který není možné podrobit nezávislým opakovatelným testům v laboratořích. Kromě toho je v kosmologii velkého třesku nutné zavádět řadu vymyšlených faktorů, bez kterých by model neodpovídal tomu, co reálně pozorujeme. Kosmologie velkého třesku stojí a padá na víře těch, kteří této ateistické evoluční víře zasvětili své životy. Pokud chce někdo věřit tomu, že vesmír "vytvořil" sám sebe před cca 14 miliardami let doslova z ničeho a bez příčiny - ex nihilo - nechť tomu věří, ale ať to nenazývá vědou a faktem. Pokud představu velkého třesku a miliard let porovnáme s biblickým obrazem historie vesmíru, zjistíme, že ten biblický je mnohem více uvěřitelný a logičtější s ohledem na známá vědecká fakta i s ohledem na naše největší existenciální otázky a obavy. Jediné, s čím mívají lidé problémy, je to, že přijetím inteligentního, nedávného a rychlého stvoření vesmíru přijímají zároveň i skutečnost, že existuje Inteligentní Stvořitel, který má právo na náš život a určovat pro nás zákony a hranice, a to je pro mnohé lidi zakázaná zóna.

SLOVO MÁ VĚDEC

“

Možná se teď ptáte: Proč jsme se všemi moderními technologiemi, superpočítači, velkými dalekohledy s adaptivní optikou a vesmírnými teleskopy, dosud nenašli žádné hmatatelné důkazy potvrzující velký třesk bez odvolávání se na všechny ty neznámé? Pokud chcete věřit ve velký třesk, musíte ho přijmout vírou. Jsou zde určité věci, které musíte brát jako dané, bez nichž ani nemůžete vykonat výpočty. Jak se chcete dostat z absurdní situace, kde 96% vesmíru je složeno z něčeho, o čem nevíme nic? Kosmologie prostě není experimentální věda, vlastně to vůbec není věda. Je to filozofie, náboženství, světonázor, systém víry, ale rozhodně ne věda.

”

prof. JOHN G. HARTNETT, Ph. D.

profesor fyziky, astronom a specialista na ultra-
přesné měření času / School of Physics na
University of Western Australia / University of
Adelaide, Jižní Austrálie / Držitel prestižní vědecké
ceny W. G. Cady společnosti IEEE Ultrasonics,
Ferroelectrics and Frequency Control Society
z roku 2010 / publikoval přes 200 prací v prestižních
vědeckých časopisech
bližší info: creation.com/dr-john-hartnett-cv
a biblescienceforum.com

7

KOSMOLOGIE

JE TO TESTOVATELNÁ VĚDA?

SHRNUTÍ NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH MYŠLENEK

Za hranicí pozorovatelného začíná víra, kterou nelze na požádání verifikovat.

Změřené anomálie dokazují, že červený posuv není spolehlivým měřítkem vzdálenosti. Ukazuje se, že standardní interpretace červeného posuvu obecně neplatí, což zásadně zpochybňuje velký třesk jako takový.

V modelu velkého třesku není dostatek času na vysvětlení rovnoměrnosti teploty záření na pozadí (tzv. problém horizontu).

Teorie velkého třesku je založena na obrovských předpokladech, které se nedají experimentálně ověřit (např. inflace).

96% vesmíru vzniklého velkým třeskem je imaginárních (temná hmota, temná energie).

Kosmologie není opakovatelná, testovatelná věda, ale především světonázor a systém víry (druh náboženství).

Návodné otázky a internetové odkazy (anglicky) pro další studium:

1 Je kosmologie experimentální (testovatelnou) vědou? Kolik vesmírů máme (možnost přímo pozorovat a studovat)? Můžeme v kosmologii provádět "opakovatelné laboratorní experimenty"?

2 Můžeme pozorovat kompletně celý vesmír?

3 Bylo v historii vesmíru dostatek času na to - i v rámci evolučního modelu Velkého Třesku - aby se teplota vesmíru (teplota tzv. záření na pozadí) vyrovnala do současné podoby (tzv. problém horizontu)?

4 Existují nějaké známé principy ve fyzice, které by vysvětlovaly nebo předpovídaly počáteční stádia tzv. Velkého Třesku (rané fáze vesmíru)?

5 Existují nějaké známé principy ve fyzice, které by vysvětlovaly nebo předpovídaly, jak vypadal začátek anebo konec tzv. "inflační" fáze Velkého Třesku?

creation.com/inflation-higgs

6 Existují nějaké důkazy, které by popíraly představu, že tzv. červený posuv je měřítkem vzdálenosti?

creation.com/doppler-toppler

7 Vyjmenujte 3 "fiktivní veličiny" používané na podporu teorie Velkého Třesku.

creation.com/big-bang-not-a-reason

8 Jak velká část vesmíru vzniklého údajně Velkým Třeskem se skládá z temné hmoty a temné energie? Proč byly tyto 2 "složky vesmíru" přidány do modelu Velkého Třesku?

9 Otázka k diskusi. Je kosmologie Velkého Třesku přítelem nebo nepřítelem evoluční teorie? Svoji odpověď zdůvodněte.

■ Pro podrobnější informace o 'kosmologii a velkém třesku' a hlubší studium tématu stvoření vs. evoluce v českém jazyce si můžete zakoupit podrobnou 300-stránkovou publikaci - Achillovy paty evoluce - na eshopu společnosti Maranatha z.s. a přečíst si její 7. kapitolu.

<https://eshop.maranatha.cz>

■ Nejčastější otázky a odpovědi na téma "kosmologie a velký třesk" naleznete v anglickém jazyce na

creation.com/astromy

ETICKÉ DŮSLEDKY

J S M E V Í C N E Ž
J E N H R O M Á D K A
C H E M I K Á L I Í ?

8

“ Víte, pokud se chcete považovat za součást intelektuální elity, musíte být darwinistou. Skutečně! Je to jako vstupní poplatek do klubu, a to je pro mnohé velkou motivací. Na druhou stranu, nebudete-li zastávat myšlenku evoluce, budete zesměšňováni a budou s vámi zacházet, jako kdybyste byli hloupí a nevzdělaní. A tento strach z výsměchu je zejména ve školách jasně citelný. Přitom vědců, kteří si začínají uvědomovat, že Darwinova teorie má vážné problémy, je dnes už opravdu hodně, ale mlčí, protože ví, že jakmile zpochybní Darwina, dostanou se do problémů. Nedostanou dotace, nebudou financováni, nebudou politicky korektní, nebudou mít přátele a všechny věci, které jim zajišťují akademický úspěch, zmizí.

”

doc. JOHN SANFORD, Ph. D.

Ph.D. v šlechtitelství rostlin a rostlinné genetice
University of Wisconsin / docent genetiky
na Cornell University Ithaca, New York, USA
bližší info: creation.com/john-sanford

Každému z nás hrozí velké nebezpečí, a to především v okamžiku, kdy se cítíme nenaplnění, neúspěšní a nešťastní ... protože právě v takových okamžicích života začínají přicházet nejrůznější nabídky, jak se s onou nenaplněností, neúspěšností a smutkem vypořádat. Pokud správně nepochopíme, kde jsme se octli, kdo vlastně jsme a kam máme dojít, je prakticky nemožné, abychom našli správné východisko.

způsobil druhým nebo se kompletně sám uzdravil či zachránil svou duši pro věčnost. To jsou totiž výsostné oblasti, ve kterých člověk nemůže být ničím jiným než pouhým příjemcem nebo odmítačem. Jinými slovy, křesťan ví, že k proměně svého srdce a nápravě života a jeho směru potřebuje nevyhnutně osobu a vztah, které nelze vymyslet ani vyrobit, a tou osobou a vztahem logicky nemůže být nikdo menší než sám Stvořitel.

Vše v tomto světě se točí okolo utkvělé představy, že životní úspěch stojí na tom, kolik čeho člověk v životě stihne ochutnat, vidět, slyšet nebo vlastnit. Ve skutečnosti je však život víc než pokrm a tělo víc než šaty.

Život člověka spočívá v jeho srdci, v jeho charakteru a svědomí, v jeho vztazích a postojích, proto smrt těla není ani zdaleka tou největší ztrátou, jestli lze o ztrátě vůbec hovořit. Tělo se dá totiž znovu vytvořit - z pohledu Božího, samozřejmě - ale vztah, vděčnost, lásku a věrnost nelze vytvořit jako výrobek, protože k tomu je potřebný svobodný a zralý souhlas druhé osoby.

Evoluční pohled na svět se však realitě Nebe a Pekla vysmívá, protože již z definice škrtá Boha, který má moc a moudrost taková místa vytvořit a naplnit těmi, kteří jsou toho hodni. Škrtnutím Boha Stvořitele se člověk nepochybně může osvobodit od zodpovědnosti vůči svému Stvořiteli, ale lze pak takový stav nazývat svobodou?

Naproti tomu křesťan ví, že svými prostředky a silami se sám nikdy nevyvine na takovou úroveň, aby dokázal sám sobě odpustit zlo, které

Nejen proto židovsko-křesťanská víra stojí a padá na realitě Stvořitele a dokonalého, nedávného počátku světa a lidstva, který je pravým opakem slepé evoluce a miliónů let. Evolucionista si však myslí, že vše spočívá v těle, mozku a genech, které eventuálně budeme brzy schopni dle svých vlastních představ a přání upravovat a tím získat neomezené možnosti určovat si svou vlastní kvalitu a osud. Jestliže tedy křesťanství nabízí svobodu svědomí (doslova osvobozené a uzdravené svědomí) uvnitř vztahu s osobou, která je svrchovaným Architektem a Tvůrcem všeho, tak evoluční doktrína nabízí svobodu OD svědomí tím, že existenci takového svrchovaného Architekta a Tvůrce z definice škrtá, stejně jako veškerý předem daný účel, smysl a hodnotu i jakoukoliv absolutní morální normu, která by platila pro všechny lidi a časy. Z logiky věci vyplývá, že pokud chce někdo umlčet biblický příběh o stvoření, pádu a obnově, musí vymyslet jiný příběh, který by byl pro většinu dnešních lidí na první pohled přitažlivější než ten biblický.

Je pozoruhodné, že člověk, ať už je v životě kdekoli, začne dříve nebo později přemýšlet o původu a smyslu svého života i o tom, jak by jej měl žít, aby se za sebe nemusel stydět. De facto v každé době se vědci, filozofové a umělci zabývali těmito otázkami a je zajímavé, že ač pocházeli mnohdy z velmi odlišných kultur, docházeli často k velmi podobným závěrům. Jedním z těchto závěrů je to, že člověk je především vztahovou bytostí, která se mění k obrazu toho, komu se rozhodla důvěřovat. Víra, ve smyslu důvěra, je bez nadsázky tou největší silou pod Sluncem, protože dokáže pohnout s něčím, s čím obvykle nic jiného nepohne ... s lidským srdcem. Pokud svět mluví dnes o víře, má na mysli obvykle slepou, kolonizovanou zkušenost a standardizovaný, homogenizovaný světonázor získaný pouhým konzumováním názorů druhých, sledováním pečlivě připravených "zpráv" a získáváním bombastických zážitků bez toho, aniž by přitom docházelo k hluboké vnitřní proměně v člověka absolutních morálních kvalit a dovedností.

Když si uvědomíme, jaký etický rozměr má evoluční světonázor, začne nás mrzít v zádech. Evoluce totiž stojí a padá na existenci smrti a snaze o zachování si vlastního života vlastními silami po co nejdelší dobu. Přijmeme-li tento přístup k životu, je nevyhnutelným důsledkem přijetí nejruznějších vzorců chování, které jsou přímo neslučitelné s představou dokonale spravedlivé a svobodné společnosti.

Biblický příběh o stvoření je ve skutečnosti přesným opakem toho, co hlásá evoluční doktrína o vzniku a historii přírody a lidstva. Evoluce totiž nemá žádný dokonalý počátek přírody ani lidstva, nemá žádné know-how ani žádný směr nebo cíl. V evoluci je rovněž jedno, jak kdo žije, protože naprosto všechno, i to, co bychom objektivně označili za největší zlo, je vlastně jen jednou z mnoha evolučních strategií přežití.

Tento svět, bohužel, není zaměřen na ty vnitřní, na první pohled neviditelné věci, ale naopak na to, co je ihned viditelné, co lze okamžitě zkonsumovat, prodat nebo zkorumpovat. Proto je myšlenka evoluce na první poslech, pro většinu lidí, dnes tak přitažlivá a přirozená, protože tvrdí, že žádný Stvořitel a Zákonodárce, který by měl vždy první a poslední slovo, neexistuje a že náš život je jen náhodným shlukem chemikálií a pravda cokoliv, čemu sami uvěříme.

V podstatě lze říci, že existuje přímý vztah mezi tím, co si lidé k sobě navzájem dovolí a tím, jaký systém transcendentálních hodnot jsou ochotni respektovat.

8

ETICKÉ DŮSLEDKY

JSME VÍC NEŽ JEN HROMÁDKA CHEMIKÁLIÍ?

SHRNUTÍ NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH MYŠLENEK

- Evoluční teorie je jen směsí vědy a filozofie - a filozofická část je dominantnější než ta vědecká.
- Evoluční teorie je hlavním motorem ateismu.
- Evoluční teorie je ve své podstatě náboženství.
- Chce-li být dnes někdo považován za součást intelektuální (akademické) elity, musí být darwinistou (evolucionistou).
- Pokud je evoluce od bakterie k člověku pravdivá, neexistuje žádný racionální základ pro morálku.
- Jsme-li dílem Stvořitele, má právo na náš život a vytvářet pro nás pravidla.
- Všechny ateistické režimy 20. století spojovala oddaná víra v evoluci, kvůli které v lidech neviděli víc než zvířata na porážku.
- Tatáž filozofie, která stála za nacistickým Německem, a sice víra v evoluci, je dnes nařízena zákonem ve všech školách západního světa.
- Víra v evoluci (od bakterie k člověku) a milióny let se stala základem extrémistických ekologických aktivit, kdy je člověk považován za největšího nepřítele přírody a celé této planety, tvora, bez kterého se prý příroda docela dobře obejde.
- Pokud byste se pokoušeli odvodit morálku například z říše zvířat, rychle byste zjistili, že jsou tam různé druhy (ne)morálky, ze kterých si můžete vybrat.
- Evoluční teorie tvrdí, že smrt a utrpení jsou přirozenou součástí (evolučního) procesu, který vyprodukoval člověka.
- Osoba a Vztah vycházející z aktu stvoření a dokonalého počátku je jediným racionálním základem pro morálku.
- Příčinou vesmíru ani života logicky nemůže být žádná stvořená bytost kdekoli v vesmíru, ale jedině nestvořitelný Všemohoucí Bůh.

Návodné otázky a internetové odkazy (anglicky) pro další studium:

1 Jakým způsobem filozofie (ideologie) ovlivňuje evoluční teorii?

creation.com/topics/ethics;
creation.com/morality-and-ethics-questions-and-answers

2 Co by se dnes stalo nebo mohlo stát vědci, který by otevřeně odmítal věřit v evoluci a milióny let (v profesním i společenském životě)?

creation.com/philosophy-ethics-belief

3 I kdyby byla evoluce pravdivá, lidé by zcela určitě dokázali jednat morálním způsobem. Otázka ovšem je, kde je v evolučním světovém názoru logický základ pro morálku - jinými slovy, proč bych se měl chovat určitým způsobem i tehdy, když nemusím a když to není v mém osobním zájmu?

4 Kolik různých druhů "morálky" nacházíme v říši zvířat? Které z nich bychom měli ve svém životě napodobovat a proč? Existuje něco jako absolutní (objektivní) morálka?

creation.com/is-killing-wrong

5 Jakým způsobem ovlivnila evoluční teorie (víra v evoluci) stěžejní události 20. století?

6 Je možné uvést do souladu realitu utrpení a smrti v tomto světě s realitou milujícího a soucitného Boha?

(bible - list Římanům 5:12)

7 Je v materiálním světě dostatek důkazů na to, abychom mohli s jistotou vědět, že existuje inteligentní a moudrý Stvořitel?

(bible - list Římanům 1:20)

8 Existuje pro každého z nás věčná záchrana? Od čeho? Jak může člověk tuto záchranu reálně přijmout?

(bible - list Římanům 10:9)

■ Pro podrobnější informace o 'etických důsledcích' víry v evoluci a hlubší studium tématu stvoření vs. evoluce v českém jazyce si můžete zakoupit podrobnou 300-stránkovou publikaci - Achillovy paty evoluce - na eshopu společnosti Maranatha z.s. a přečíst si její 8. kapitolu.

<https://eshop.maranatha.cz>

■ Nejčastější otázky a odpovědi na téma "etické důsledky" naleznete v anglickém jazyce na

creation.com/morality

SLOVO MÁ VĚDEC

“Spasení není produktem naší mysli. Nepřijde, jestliže si vymyslíme nějakého boha nebo teologii. Je to duchovní úkon. Když jsem uvěřil, že Bůh na počátku učinil dokonalé stvoření, že tu byl doslovný pád člověka a že nyní nás Bůh obnovuje skrze obět svého Syna Ježíše Krista, to skutečně proměnilo celý můj život. Byl jsem sice už dlouho křesťanem, ale neuvěřitelně slabým. Dnes je však již každý aspekt mé víry proměněn, a to díky plnému odevzdání se Bohu a důvěře v Jeho Slovo.

”

doc. JOHN SANFORD, Ph. D.

Ph.D. v šlechtitelství rostlin a rostlinné genetiky
University of Wisconsin / docent genetiky
na Cornell University Ithaca, New York, USA
bližší info: creation.com/john-sanford

Tato studijní brožura vznikla v rámci vzdělávacího projektu **GenesisEra** aneb věda a víra bez předsudků.

Navštivte naše stránky www.genesisera.cz